

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGŲ
ĮSTATYMAS**

1996 m. birželio 6 d. Nr. I-1367
Vilnius

**I DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

**I SKYRIUS
ĮSTATYMO PASKIRTIS IR PAGRINDINĖS SĄVOKOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato sveikatos priežiūros įstaigų tipus, jų steigimo, reorganizavimo, likvidavimo, veiklos, jos valstybinio reguliavimo pagrindus, kontrolės priemones, valdymo ir finansavimo ypatumus, Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos įstaigų nomenklatūrą, asmens sveikatos priežiūros paslaugų ir patarnavimų bei mokamų sveikatos priežiūros paslaugų teikimo Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos įstaigose tvarką, santykius tarp sveikatos priežiūros įstaigų ir pacientų, atsakomybės už šio įstatymo pažeidimus pagrindus.

2 straipsnis. Įstatyme vartojamos pagrindinės sąvokos ir santrumpos

1. Sveikatos priežiūros įstaiga (toliau – įstaiga):

1) įstaiga ar įmonė, šio ir kitų įstatymų bei teisės aktų nustatyta tvarka akredituota sveikatos priežiūros paslaugoms ir patarnavimams (toliau – paslaugos) teikti;

2) įstaigos ar įmonės, užsiimančios kita (ne sveikatos priežiūros) veikla, filialas ar padalinys, akredituotas sveikatos priežiūros paslaugoms teikti.

2. **LNSS** – Lietuvos nacionalinė sveikatos sistema, reglamentuota Sveikatos sistemos įstatymo.

3. **Atviroji įstaiga** – įstaiga, kurios paslaugos prieinamos visiems ar atitinkamo teritorijos administracinio vieneto gyventojams.

4. **Uždaroji įstaiga** – įstaiga, kurios paslaugos prieinamos tik šio įstatymo nustatytoms gyventojų grupėms.

5. **Ligoninė** – įstaiga, akredituota atlikti stacionarinę arba kartu ir ambulatorinę asmens sveikatos priežiūrą, teikti nustatytas prevencines, atstatomosios medicinos pagalbos, slaugos, medicininės reabilitacijos, socialines, sveikatos mokymo ir asmens sveikatos ekspertizės paslaugas.

6. **Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninė** – ligoninė, kurioje vyksta medicinos specialybių studentų, rezidentų, sveikatos priežiūros specialistų mokymo, studijų, profesinio tobulinimo procesas, plėtojamas medicinos mokslas.

7. **Klinikinė ligoninė** – ligoninė, kurioje Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka veikia Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos klinikos.

8. **Klinika** – Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos klinikinės katedros ir ligoninės junginys, kuriame atliekama aukščiausios kvalifikacijos asmens sveikatos priežiūra, rengiami ir tobulinami sveikatos priežiūros specialistai bei atliekamas mokslinis darbas.

9. **Reabilitacijos ligoninė** – ligoninė, kurioje atliekama specializuota medicininė, socialinė, profesinė pacientų reabilitacija.

10. **Palaikomojo gydymo ir slaugos ligoninė** – įstaiga, akredituota teikti pacientams, sergantiems lėtinėmis ligomis ir turintiems ribotas apsitarnavimo galimybes, nustatytas palaikomojo gydymo, slaugos ir socialines paslaugas.

11. **Audinių ir organų transplantacijos bankas** – įstaiga, akredituota vykdyti transplantacijai skirtų audinių ir organų surinkimo, saugojimo, pervežimo ir tyrimo funkcijas.

12. **Sanatorinė kurortinė įstaiga** – įstaiga, esanti kurortinėje vietovėje, akredituota teikti nustatytas medicininės reabilitacijos paslaugas, atlikti priešrecidyvinį lėtinėmis ligomis sergančių pacientų gydymą.

13. **Poliklinika** – įstaiga, akredituota teikti nustatytas atstatomosios, prevencinės medicinos pagalbos, medicininės reabilitacijos bei sveikatos ugdymo paslaugas pacientams (ateinantiems ir esantiems namuose), taip pat atliekanti medicininę pacientų darbingumo ekspertizę.

14. **Ambulatorija** – įstaiga, akredituota teikti nustatytas atstatomosios, prevencinės medicinos pagalbos, medicininės reabilitacijos bei sveikatos ugdymo paslaugas pacientams (ateinantiems ir esantiems namuose), taip pat atliekanti medicininę pacientų darbingumo ekspertizę.

15. **Medicinos punktas** – įstaiga, akredituota teikti nustatytas atstatomosios, prevencinės medicinos pagalbos, medicininės reabilitacijos bei sveikatos ugdymo paslaugas pacientams (ateinantiems ir esantiems namuose).

16. **Visuomenės sveikatos priežiūros biuras** – įstaiga, akredituota atlikti visuomenės sveikatos monitoringo (bendruomenės sveikatingumo būklės, jai įtaką darančių socialinių, ekonominių ir politinių veiksnių, savivaldybės įgyvendinamų sveikatos išsaugojimo ir stiprinimo priemonių, pirminės sveikatos priežiūros išteklių, savivaldybių sveikatos programų), visuomenės sveikatos ekspertizę (visuomenės sveikatos monitoringo duomenų analizę), rengti ir pagal savo kompetenciją įgyvendinti sveikatos stiprinimo strategijas savivaldybės teritorijoje.

17. **Ligų profilaktikos ir kontrolės centras** – įstaiga, akredituota vykdyti visuomenės sveikatos monitoringą ir atlikti visuomenės sveikatos ekspertizę neinfekcinių (neužkrečiamų) ligų profilaktikos ir kontrolės srityje, rengti ir pagal savo kompetenciją įgyvendinti šių ligų profilaktikos ir kontrolės strategijas apskrityse.

18. **Visuomenės sveikatos centras** – įstaiga, akredituota vykdyti valstybinę higienos kontrolę, visuomenės sveikatos monitoringą (darbo ir gyvenamosios aplinkos, maisto, geriamojo vandens), atlikti visuomenės sveikatos ekspertizę (apibendrinti ir analizuoti atitinkamos apskrities savivaldybėse vykdomo visuomenės sveikatos monitoringo, taip pat darbo ir gyvenamosios aplinkos, maisto, geriamojo vandens taršos monitoringo duomenis), užkrečiamųjų ligų epidemiologinę priežiūrą, apibendrinti sveikatos išsaugojimo ir stiprinimo strategijų įgyvendinimo praktiką atitinkamos apskrities savivaldybėse ir siūlyti priemones joms tobulinti.

19. **Specializuotas visuomenės sveikatos centras** (darbo medicinos, aplinkos higienos, mitybos, radiacinės saugos, užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės ir kt.) – įstaiga, akredituota vykdyti valstybinę higienos kontrolę, visuomenės sveikatos monitoringą, atlikti visuomenės sveikatos ekspertizę, užkrečiamųjų ligų epidemiologinę priežiūrą, rengti ir pagal kompetenciją įgyvendinti ligų profilaktikos ir kontrolės priemones.

20. **Užkrato nukenksminimo įstaiga** – įstaiga, akredituota teikti dezinfekcijos, dezinfekcijos ir deratizacijos paslaugas.

21. **Įstaigos akreditavimas** – teisės teikti paslaugas įstaigai suteikimas, įstaigos veiklos atitikties teisės aktų reikalavimams periodinis nustatymas ir akreditavimo dokumentų – licencijos, akreditavimo pažymėjimo – išdavimas.

22. **Pacientas** – asmuo, kuris naudojasi įstaigų teikiamomis paslaugomis, nesvarbu, ar jis sveikas, ar ligonis.

23. **Paslaugų rūšys** – Sveikatos sistemos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų rūšių sveikatos priežiūra ir patarnavimai.

24. **Nemokamos paslaugos** – valstybės ir savivaldybių remiama (nemokama) sveikatos priežiūra, išskyrus šio įstatymo 64 straipsnio 3 dalyje nurodytas paslaugas.

II SKYRIUS

ĮSTAIGŲ TIPAI, RŪŠYS, JŲ AKREDITAVIMO, REGISTRAVIMO IR VEIKLOS VALSTYBINIO REGULIAVIMO PAGRINDAI

PIRMASIS SKIRSNIS ĮSTAIGŲ TIPAI IR RŪŠYS

3 straipsnis. Įstaigų tipai

1. Yra šių tipų įstaigos:

- 1) LNSS įstaigos;
- 2) įstaigos, nepriklausančios LNSS.

2. LNSS įstaigos:

1) valstybės ar savivaldybės asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos (nesiekiančios pelno), kurių veiklą reglamentuoja šis ir kiti Lietuvos Respublikos įstatymai ir teisės aktai. Šių įstaigų pagrindinį finansavimo šaltinį sudaro privalomojo sveikatos draudimo lėšos, gaunamos Sveikatos draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Šios įstaigos gali gauti ir valstybės ar savivaldybės biudžeto tikslinius asignavimus nemokamoms paslaugoms teikti bei kitų šiame ir kituose įstatymuose numatytų lėšų;

2) valstybės ir savivaldybės asmens sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos, reglamentuojamos Biudžetinių įstaigų, šio ir kitų įstatymų. Šių įstaigų pagrindinį finansavimo šaltinį sudaro valstybės ar savivaldybės biudžeto tiksliniai asignavimai nemokamoms paslaugoms teikti. Šios įstaigos gali gauti ir teritorinės ligonių kasos sutartinį užsakymą privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamoms asmens sveikatos priežiūros paslaugoms teikti bei atitinkamą privalomojo sveikatos draudimo lėšų už šio užsakymo įvykdymą. Už kitas teikiamas paslaugas, įgyvendinamas priemonės ir sveikatos programas jos gali gauti ir kitų šiame ir kituose įstatymuose numatytų lėšų;

3) valstybės asmens sveikatos priežiūros uždarnosios biudžetinės įstaigos, kurių pagrindinį finansavimo šaltinį sudaro valstybės biudžeto tiksliniai asignavimai valstybės remiamai (nemokamai) asmens sveikatos priežiūrai vykdyti. Šios įstaigos už teikiamas paslaugas, įgyvendinamas priemonės ir sveikatos programas gali gauti ir kitų šiame ir kituose įstatymuose numatytų lėšų;

4) valstybės ir savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos, kurių pagrindinį finansavimo šaltinį sudaro valstybės ar savivaldybės biudžeto tiksliniai asignavimai būtinosioms visuomenės sveikatos priežiūros priemonėms vykdyti. Šios įstaigos už teikiamas paslaugas, įgyvendinamas priemonės ir sveikatos programas gali gauti ir kitų šiame ir kituose įstatymuose numatytų lėšų;

5) valstybės ir savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, kurių pagrindinį finansavimo šaltinį sudaro valstybės ar savivaldybės biudžeto tiksliniai asignavimai toms būtinosioms visuomenės sveikatos priežiūros priemonėms, kurių neatlieka valstybės ar savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos. Šios įstaigos už teikiamas paslaugas, įgyvendinamas priemonės ir sveikatos programas gali gauti ir kitų šiame ir kituose įstatymuose numatytų lėšų;

6) pelno siekiančios sveikatos priežiūros įstaigos, religinių bendruomenių, bendrijų, visuomeninių organizacijų asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, kurios gali laikinai priklausyti LNSS, jei šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytais sąlygomis sudaro sveikatos priežiūros sutartis su LNSS veiklos užsakovais dėl šio straipsnio 2 dalies 1, 2 ar 5 punktuose nurodytų paslaugų teikimo ar priemonių įgyvendinimo ir pagal šias sutartis atlieka LNSS įstaigų funkcijas. Šių įstaigų priklausymo LNSS laikotarpis nustatomas sveikatos priežiūros sutartyse. Pelno siekiančios įstaigos, sudariusios sutartis su LNSS veiklos užsakovais, toliau įstatyme vadinamos LNSS įstaigomis.

3. Įstaigos, nepriklausančios LNSS, – tai pelno siekiančios įstaigos, taip pat religinių bendruomenių, bendrijų, visuomeninių organizacijų asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, nesudariusios pagal šį įstatymą sveikatos priežiūros sutarčių su LNSS veiklos užsakovais.

4 straipsnis. Įstaigų rūšys pagal teikiamas paslaugas

1. Pagal teikiamas asmens sveikatos priežiūros paslaugas yra šių rūšių įstaigos:

1) stacionarinės asmens sveikatos priežiūros paslaugų – ligoninės, klinikinės ligoninės, Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės. Šios įstaigos pagal struktūrą gali turėti padalinius ir filialus, teikiančius ir ambulatorines asmens sveikatos priežiūros paslaugas;

2) specializuotos medicininės, socialinės, profesinės pacientų reabilitacijos – reabilitacijos ligoninės;

3) lėtinėmis ligomis sergančių ir ribotas apsitarnavimo galimybes turinčių pacientų palaikomojo gydymo, slaugos ir socialinių paslaugų – palaikomojo gydymo ir slaugos ligoninės;

4) pacientų medicininės reabilitacijos bei priešrecidyvinio lėtinėmis ligomis sergančių pacientų gydymo – sanatorijos;

5) transplantacijai skirtų audinių ir organų surinkimo, saugojimo, pervežimo ir tyrimo – audinių ir organų transplantacijos bankai;

6) žmogaus kraujo paėmimo donorystės tikslais, jo saugojimo, kraujo produktų gamybos bei jų transfuzijos – kraujo donorystės įstaigos;

7) nustatytų atstatomosios ir prevencinės medicinos pagalbos bei medicininės reabilitacijos paslaugų pagal patvirtintas pirminės sveikatos priežiūros specialybes teikimo pacientams (ateinantiems ir jų namuose, kitoms šio įstatymo nustatytoms asmenų grupėms), taip pat pacientų darbingumo medicininės ekspertizės bei sveikatos ugdymo darbo organizavimo – poliklinikos ir ambulatorijos;

8) nustatytų atstatomosios ir prevencinės medicinos pagalbos paslaugų pagal patvirtintas pirminės sveikatos priežiūros specialybes teikimo pacientams (ateinantiems ir jų namuose, kitoms šio įstatymo nustatytoms asmenų grupėms), sveikatos ugdymo – medicinos punktai;

9) nustatytų pirminės sveikatos priežiūros paslaugų teikimo, taip pat pacientų medicininės darbingumo ekspertizės atlikimo bei sveikatos ugdymo – bendrosios praktikos gydytojų ir bendrosios praktikos stomatologų kabinetai;

10) institucinės (nestacionarinės ar stacionarinės) skubios medicinos pagalbos – greitosios medicinos pagalbos stotys ar greitosios pagalbos ligoninės;

11) nėščiųjų priežiūros, nustatytų asmens sveikatos priežiūros paslaugų joms teikimo – gimdymo namai;

12) nustatytų psichikos ligų profilaktikos ir kontrolės, žmonių su psichikos sutrikimais ir psichikos ligonių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo – psichikos sveikatos centrai bei psichiatrijos ligoninės;

13) asmenų, sergančių odos, lytiniu keliu plintančiomis ligomis, AIDS, ambulatorinės ir stacionarinės asmens sveikatos priežiūros, sveikatos ugdymo – odos ir veneros ligų dispanseriai, AIDS centrai;

14) apsinuodijusių alkoholiu, narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis asmenų detoksikavimo ar(ir) abstinencijos sindromo panaikinimo – detoksikacijos centrai;

15) asmens sveikatos potencialo ekspertizės, medicininės reabilitacijos, sveikatos ugdymo – sveikatos centrai;

16) kūdikių su įgimtais vystymosi sutrikimais bei sklaidos trūkumais palaikomojo gydymo, slaugos, socialinių paslaugų, medicininės ir socialinės reabilitacijos – kūdikių namai;

17) nustatytų rūšių asmens sveikatos ekspertizės – patologoanatominės ekspertizės, teisės medicinos ekspertizės, teisės psichiatrinės ir narkologinės ekspertizės, medicininės ir socialinės ekspertizės įstaigos;

18) stojančių į tarnybą krašto apsaugos, vidaus reikalų sistemoje, į policijos ar krašto apsaugos mokymo įstaigas asmenų, taip pat karių ir vidaus reikalų sistemos pareigūnų sveikatos potencialo ekspertizės – medicininės ekspertizės komisijos.

2. Pagal teikiamas visuomenės sveikatos priežiūros paslaugas yra šių rūšių įstaigos:

1) visuomenės sveikatos saugos – darbo medicinos gydytojo konsultacijos, darbo medicinos centrai, aplinkos higienos (ekologinės medicinos), radiacinės saugos centrai, mitybos centrai, kiti specializuoti visuomenės sveikatos centrai;

2) ligų profilaktikos ir kontrolės – ligų (neinfekcinių ir (ar) užkrečiamųjų ligų) profilaktikos ir kontrolės centrai;

- 3) visuomenės sveikatos monitoringo, visuomenės sveikatos ekspertizės – visuomenės sveikatos priežiūros biurai, visuomenės sveikatos centrai, sveikatos informacijos centrai;
 - 4) visuomenės sveikatos stiprinimo – visuomenės sveikatos ugdymo centrai;
 - 5) profilaktinio aplinkos ir užkrato užkrečiamųjų ligų židiniuose nukenksminimo (dezinfekcijos, deratizacijos, dezinskcijos) – užkrato nukenksminimo įstaigos;
 - 6) Lietuvos Respublikos sienų ir teritorijos karantininės – medicininės apsaugos nuo ypač pavojingų užkrečiamųjų ligų – karantino punktai.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų įstaigų statusą nustato jų steigėjai (savininkai) įstatymų nustatyta tvarka.
 4. Šiame straipsnyje nurodytų rūšių įstaigoms leidžiamų teikti paslaugų rūšys ir jų asortimentas nurodoma įstaigų akreditavimą liudijančiuose dokumentuose, kurie išduodami šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

5 straipsnis. Įstaigų pavadinimas

1. Įstaigos pavadinimas turi atitikti jos teikiamų paslaugų, nurodytų šio įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse, rūšis. Įstaigos ženklas turi būti įregistruotas Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.
2. Šio įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų rūšių įstaigų pavadinimus ar jų junginius gali vartoti tik įstaigos.

ANTRASIS SKIRSNIS ĮSTAIGŲ AKREDITAVIMAS SVEIKATOS PRIEŽIŪRAI

6 straipsnis. Įstaigos akreditavimas paslaugoms teikti

1. Paslaugas Lietuvos Respublikoje teikti gali tik įstaigos, akredituotos asmens ir(ar) visuomenės sveikatos priežiūrai ir gavusios Valstybinės akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnybos prie Sveikatos apsaugos ministerijos (toliau – Akreditavimo tarnyba) akreditavimą liudijantį dokumentą (licenciją, akreditavimo pažymėjimą). Šiam dokumentui gauti Akreditavimo tarnybai pateikiama paraiška ir įstaigos pasirengimą vykdyti sveikatos priežiūrą įrodantys dokumentai. Akredituotos įstaigos turi teisę pradėti vykdyti sveikatos priežiūrą nuo jų įregistravimo Valstybiniame sveikatos priežiūros įstaigų registre (toliau – Įstaigų registras) dienos. Įstaigos gali būti registruojamos ir kituose įstatymų numatytuose registruose.
2. Įstaigų akreditavimo, jį liudijančių licencijų ir akreditavimo pažymėjimų išdavimo tvarką nustato šis įstatymas ir Vyriausybės patvirtinti Akreditavimo sveikatos priežiūrai ir farmacijos veiklai nuostatai.
3. Akredituota įstaiga turi teisę teikti tik licencijoje ar akreditavimo pažymėjime nurodytas paslaugas. Įstaiga negali perduoti licencijos ar akreditavimo pažymėjimo kitiems asmenims. Už licencijos ar akreditavimo pažymėjimo išdavimą mokamas Vyriausybės nustatyto dydžio mokestis. Apie licencijos ir(ar) akreditavimo pažymėjimo išdavimą skelbiama „Valstybės žiniuose“.
4. Steigiamoms įstaigoms išduodama licencija ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, per kurį įstaiga privalo kreiptis dėl akreditavimo pažymėjimo išdavimo. Akreditavimo pažymėjimas visoms įstaigoms išduodamas ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka akreditavimo pažymėjimo galiojimo terminas gali būti pratęsiamas arba išduodamas naujas pažymėjimas.
5. Bendruosius ir specialiuosius įstaigų akreditavimo reikalavimus rengia ir tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija, o uždarytųjų įstaigų akreditavimo reikalavimus – Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Krašto apsaugos ministerija arba Vidaus reikalų ministerija.

7 straipsnis. Akreditavimo tarnybos sprendimai dėl įstaigų akreditavimo

1. Akreditavimo tarnyba privalo priimti motyvuotą sprendimą dėl įstaigos akreditavimo per du mėnesius nuo paraiškos ir kitų dokumentų gavimo.

2. Akreditavimo tarnyba per 30 darbo dienų nuo paraiškos ir kitų dokumentų gavimo išnagrinėja pateiktus duomenis ir nustato, ar jie atitinka patvirtintus reikalavimus. Nustačiusi, kad pateikti duomenys atitinka patvirtintus reikalavimus, Akreditavimo tarnyba paveda ekspertams įvertinti įstaigos veiklą vietoje.

3. Akreditavimo tarnyba priima sprendimą:

- 1) akredituoti įstaigą ar jos padalinį (padalinius) sveikatos priežiūros veiklai;
- 2) akredituoti įstaigą ar jos padalinį (padalinius) sveikatos priežiūros veiklai su išlygomis;
- 3) atidėti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akreditavimą sveikatos priežiūros veiklai;
- 4) neakredituoti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) sveikatos priežiūros veiklai;
- 5) panaikinti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akreditavimą visoms paslaugoms ar jų daliai, jei jos neatitinka teisės aktų ir(ar) normatyvinių dokumentų reikalavimų ir dėl to yra realus pavojus pacientų sveikatai arba padaroma žalos žmonių sveikatai, nuostolių juridiniams ir fiziniams asmenims.

4. Akreditavimo tarnyba ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po sprendimo priėmimo privalo pranešti įstaigos steigėjui (savininkui) apie priimtą sprendimą ir, jeigu nusprendė įstaigą akredituoti sveikatos priežiūros veiklai, išduoti nustatytos formos akreditavimo pažymėjimą.

5. Pasibaigus akreditavimo galiojimo terminui, įstaiga arba jos padalinys (padaliniai) be naujo akreditavimo gali tęsti darbą ne ilgiau kaip 90 darbo dienų.

6. Akreditavimo su išlygomis pagrindus nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

7. Akreditavimo tarnyba turi teisę atidėti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akreditavimą sveikatos priežiūros veiklai. Šiuo atveju ji privalo raštu nurodyti įstaigos steigėjui (savininkui) konkrečius pateiktų dokumentų ar įstaigos arba jos padalinio (padalinių) paslaugų teikimo trūkumus ir jų pašalinimo terminus. Įvykdžius šias sąlygas, įstaiga ar jos padalinys (padaliniai) akredituojami.

8. Neakredituoti įstaigos ar jos struktūrinio padalinio (padalinių) sveikatos priežiūros veiklai ar akreditavimą panaikinti Akreditavimo tarnyba gali tik savo įgaliotų ekspertų, taip pat Valstybinės medicininio audito inspekcijos ar sveikatos apsaugos ministro įgalioto inspektoriaus motyvuotu teikimu, priimdama motyvuotą sprendimą.

9. Akreditavimo tarnyba įstaigos steigėjus (savininkus) apie akreditavimo medžiagos svarstymą turi raštu informuoti ne vėliau kaip likus 7 darbo dienoms iki svarstymo, o įstaigos administraciją – apie svarstymo turinį ir datą. Įstaigos steigėjai (savininkai) bei jų atstovai turi teisę dalyvauti svarstant klausimą.

10. Akreditavimo tarnyba apie savo sprendimą neakredituoti ar panaikinti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akreditavimą sveikatos priežiūros veiklai per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo turi raštu pranešti įstaigos steigėjams (savininkams), įstaigos administracijai ir įstaigų registro tvarkytojui.

11. Akreditavimo tarnybos sprendimas nutraukti įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akredituotą veiklą turi būti patvirtintas sveikatos apsaugos ministro per tris darbo dienas nuo Akreditavimo tarnybos sprendimo priėmimo.

12. Akreditavimo tarnybos sprendimai dėl įstaigos ar jos padalinio (padalinių) akreditavimo per 30 darbo dienų nuo sprendimo priėmimo įstatymų nustatyta tvarka gali būti skundžiami teismui. Apskundimas nesustabdo Akreditavimo tarnybos sprendimų vykdymo.

TREČIASIS SKIRSNIS AKREDITUOTŲ ĮSTAIGŲ REGISTRAVIMAS

8 straipsnis. Akredituotų įstaigų registravimas

1. Akredituotos įstaigos turi būti įregistruotos Įstaigų registre.
2. Įstaigų registrą steigia, įstaigas jame registruoja bei jį tvarko Sveikatos apsaugos ministerija. Sveikatos apsaugos ministerija gali įgalioti tvarkyti Įstaigų registrą kitą valstybės instituciją.
3. Įregistruotai įstaigai suteikiamo identifikacinio kodo nustatymo taisyklės tvirtina Įstaigų registro tvarkytojas.

4. Įstaigų registro nuostatus tvirtina Vyriausybė.

9 straipsnis. Akredituotų įstaigų įregistravimo Įstaigų registre ir išregistravimo iš jo tvarka

1. Akreditavus įstaigą, Akreditavimo tarnyba per 3 darbo dienas nuo sprendimo akredituoti įstaigą priėmimo dienos turi pateikti registravimo duomenis Įstaigų registro tvarkytojui.

2. Įstaigų registro tvarkytojas turi įregistruoti akredituotą įstaigą ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo registravimo duomenų pateikimo Įstaigų registro tvarkytojui. Jei registravimo duomenys nurodomi ne visi arba netikslūs, Įstaigų registro tvarkytojas gali iš pareiškėjo pareikalauti per 10 darbo dienų juos patikslinti.

3. Įregistruotai Įstaigų registre įstaigai išduodamas Sveikatos apsaugos ministerijos nustatytos formos registravimo liudijimas.

4. Pasikeitus registravimo duomenims ir kitais įstatymo nustatytais atvejais įstaigos vadovai per 10 darbo dienų privalo pranešti Įstaigų registro tvarkytojui naujuosius duomenis.

5. Įstaigos išregistruojamos iš Įstaigų registro šiais atvejais:

- 1) Akreditavimo tarnybai panaikinus įstaigos akreditavimą sveikatos priežiūros veiklai;
- 2) pasibaigus įstaigos įstatuose nurodytam jos veiklos terminui;
- 3) įstaigai pakeitus veiklos pobūdį (nutraukus paslaugų teikimą);
- 4) įstaigos steigėjo (steigėjų) arba savininko (savininkų) sprendimu reorganizavus ar likvidavus įstaigą;
- 5) baigus įmonės, akredituotos sveikatos priežiūros veiklai, bankroto procedūrą;
- 6) teismui priėmus sprendimą likviduoti įstaigą už įstatymų numatytus teisės pažeidimus;
- 7) jei paaiškėja, kad pateikti akreditavimo dokumentai, registravimo duomenys neatitinka tikrovės arba jie įregistruoti pažeidžiant šį ir kitus įstatymus.

6. Jeigu yra šio straipsnio 5 dalyje nurodytos aplinkybės, Akreditavimo tarnyba, įstaigos steigėjas (steigėjai) arba savininkai, įstaigos administracijos vadovas ar įstaigos likvidatorius per 7 darbo dienas nuo šių aplinkybių paaiškėjimo ir dokumentų įforminimo turi pateikti registro tvarkytojui steigėjo (steigėjų) arba savininkų sprendimo reorganizuoti ar likviduoti įstaigą, įstaigos likvidavimo akto, teismo sprendimo likviduoti įstaigą ar kitų dokumentų, susijusių su įstaigos išregistravimo iš Įstaigų registro procedūra, kopijas.

7. Išregistravus įstaigą, jos registravimo liudijimą Įstaigų registro tvarkytojas per 3 darbo dienas turi pripažinti negaliojančiu ir paskelbti tai „Valstybės žiniuose“. Įstaigų registro tvarkytojas per 3 dienas nuo šio sprendimo priėmimo turi pranešti apie tai raštu įstaigos administracijai. Išregistravus įstaigą, duomenys apie įstaigą registre saugomi ne mažiau kaip 2 metus, o vėliau teisės aktų nustatyta tvarka perduodami į archyvą.

8. Įstaigos už įregistravimą moka Vyriausybės nustatyto dydžio žyminį mokestį.

10 straipsnis. Įstaigų registro duomenų naudojimas

1. Juridiniai ir fiziniai asmenys Įstaigų registro duomenimis turi teisę naudotis šio registro nuostatų nustatyta tvarka.

2. Valstybės ir savivaldos institucijos Įstaigų registro duomenimis naudojasi nemokamai. Kiti juridiniai ir fiziniai asmenys už naudojimąsi registro duomenimis turi mokėti Vyriausybės nustatyto dydžio žyminį mokestį.

3. Įstaigų registro duomenimis apie Vidaus reikalų ministerijos, Krašto apsaugos ministerijos uždarąsias įstaigas turi teisę naudotis tik Įstaigų registro tvarkytojas ir Vyriausybės įstaigos.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

ĮSTAIGŲ VEIKLOS VALSTYBINIO REGULIAVIMO PAGRINDAI

11 straipsnis. Teisės aktai ir norminiai dokumentai, nustatantys įstaigų veiklą

1. Įstaigų veiklą nustato:

- 1) šis ir kiti Lietuvos Respublikos įstatymai;
 - 2) Lietuvos standartai, taip pat tarptautiniai ir užsienio šalių standartai, įteisinti Lietuvos Respublikoje nustatyta tvarka;
 - 3) Lietuvos medicinos normos, patvirtintos sveikatos apsaugos ministro įsakymais;
 - 4) Lietuvos higienos normos, patvirtintos Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio higienisto įsakymais;
 - 5) atestuotos sveikatos priežiūros metodikos, patvirtintos sveikatos apsaugos ministro įsakymais;
 - 6) įstaigų įstatai (nuostatai).
2. Jeigu Lietuvoje nėra galiojančių įstaigos veiklai reikalingų teisės aktų ar normatyvinių dokumentų, įstaiga parengia ir įstaigos vadovas įsakymu patvirtina įstaigos standartus, sveikatos priežiūros metodikas ir vidaus tvarkos taisykles.
3. Įstaigų standartai, sveikatos priežiūros metodikos ir vidaus tvarkos taisyklės turi neprieštarauti Lietuvoje galiojantiems teisės aktams ir šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose išvardytiems norminiams dokumentams.
4. Įstaigų įstatus (nuostatus) tvirtina jų steigėjai įstatymų nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Sveikatos apsaugos ministerijos teisės įstaigų veiklos valstybinio reguliavimo klausimais

Sveikatos apsaugos ministerija:

- 1) šio įstatymo nustatyta tvarka steigia, reorganizuoja ar likviduoja tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigas;
- 2) šio įstatymo nustatyta tvarka kartu su Vilniaus universitetu ar Kauno medicinos akademija steigia, reorganizuoja ar likviduoja Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligonines;
- 3) tvarko Įstaigų registrą;
- 4) nustato pavaldžioms įstaigoms privalomas sveikatos priežiūros užduotis ir jų finansavimo bei įgyvendinimo tvarką;
- 5) teikia Vyriausybei pasiūlymus dėl garantijų suteikimo paskoloms, kurias LNSS įstaigos ima iš kredito įstaigų;
- 6) nustato sveikatos priežiūros tinkamumo ir priimtimumo reikalavimus;
- 7) kartu su Finansų ministerija rengia pasiūlymus Vyriausybei dėl valstybės biudžeto asignavimų LNSS įstaigoms;
- 8) prognozuoja sveikatos priežiūros specialistų poreikį ir formuoja valstybės užsakymą rengti šiuos specialistus;
- 9) kontroliuoja, kaip įstaigos laikosi sveikatos priežiūros būtinųjų sąlygų, įstatymų, kitų teisės aktų ir norminių dokumentų reikalavimų;
- 10) kartu su Vidaus reikalų ar Krašto apsaugos ministerijomis nustato paslaugų teikimo krašto apsaugos sistemos ar vidaus reikalų sistemos uždariesiose įstaigose tvarką ir kartu su šiomis ministerijomis kontroliuoja, kaip šiose įstaigose laikomasi teisės aktų ir norminių dokumentų reikalavimų;
- 11) suderinusi su Statistikos departamentu prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, tvirtina įstaigų veiklos statistikos formas, įstaigų veiklos apskaitos ir atskaitomybės tvarką;
- 12) vykdo kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas funkcijas.

13 straipsnis. LNSS įstaigų normatyvų tvirtinimas

1. Vyriausybė tvirtina šiuos LNSS įstaigų infrastruktūros minimalius normatyvus:
- 1) įstaigų skaičiaus pagal šio įstatymo nustatytą pirminio, antrinio ir tretinio LNSS veiklos organizavimo lygių įstaigų nomenklatūrą;
 - 2) asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros specialybių nomenklatūros pirminiam, antriniam ir tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiams;
 - 3) konkrečių profilių lovų skaičiaus stacionarinėse asmens sveikatos priežiūros įstaigose.

2. Sveikatos apsaugos ministerija, apskrities valdytojai ir vietos savivaldos vykdomosios institucijos privalo užtikrinti Vyriausybės nustatytus LNSS įstaigų infrastruktūros minimalius normatyvus.

3. Kiti Lietuvos Respublikos įstatymai gali nustatyti ir kitus LNSS įstaigų infrastruktūros normatyvus.

14 straipsnis. Pelno siekiančių įstaigų teikiamų paslaugų kainų valstybinis reguliavimas

1. Pelno siekiančių įstaigų teikiamų paslaugų kainas nustato jų steigėjai (savininkai). Šios kainos negali daugiau kaip 60 (šešiasdešimčia) procentų viršyti LNSS įstaigoms nustatytas paslaugų kainas.

2. Už suteiktas paslaugas įstaigų gautos grynosios pajamos (pelnas) įstatymų nustatyta tvarka apmokestinamos taikant lengvatinį pelno mokesčio tarifą, jei įstaiga daugiau kaip 75 procentus savo grynujų pajamų (pelno) panaudoja investicijoms paslaugų asortimentui plėsti, naujoms sveikatos priežiūros technologijoms įgyvendinti, sveikatos priežiūros prieinamumui ir tinkamumui gerinti.

15 straipsnis. LNSS įstaigų teikiamų paslaugų kainodaros principai ir kainų atlyginimo ypatumai

1. LNSS įstaigose teikiamų paslaugų kainas nustato Sveikatos apsaugos ministerija, suderinusi su Valstybine konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės. LNSS įstaigų teikiamų paslaugų kainodaros principai:

- 1) sąžininga konkurencija;
- 2) paslaugų kainų informatyvumas;
- 3) kainų ribojimas.

2. LNSS įstaigose teikiamų vienodo sudėtingumo privalomojo sveikatinimo veiklos lygio paslaugų kainos gali skirtis ne daugiau kaip 20 procentų nuo bazinių kainų, kurios nustatomos Sveikatos sistemos įstatymo nustatyta tvarka. Jei įstaigos teikiamų paslaugų faktinės kainos yra daugiau kaip 20 procentų didesnės už pajamas, kurios gaunamos už suteiktas pagal nustatytas bazines kainas paslaugas, LNSS veiklos užsakovas gali kompensuoti kainų skirtumą tik vienerius kalendorinius metus. Įstaigoms, kurios teikia daugelio rūšių paslaugas, draudžiama į vienos paslaugos kainą įtraukti kitos teikiamos paslaugos kainą. Paslaugų kainų skirtumo kompensavimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

16 straipsnis. LNSS įstaigų privatizavimo ypatumai

1. LNSS įstaigos ar jų dalys, kurios gali veikti kaip savarankiški funkciniai padaliniai, gali būti privatizuojamos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, jei jos nebeakredituojamos.

2. Lėšos, gautos privatizavus šias sveikatos priežiūros įstaigas ar jų dalis, įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka pervedamos atitinkamai į valstybinį ar savivaldybių sveikatos fondus.

3. Sprendimą dėl LNSS įstaigų privatizavimo priima Seimas Vyriausybės teikimu. Pasiūlymus dėl LNSS viešosios įstaigos privatizavimo Vyriausybei turi teisę teikti:

- 1) dėl pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigų privatizavimo – savivaldybės taryba, suderinusi su Sveikatos apsaugos ministerija;
- 2) dėl antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigų privatizavimo – Sveikatos apsaugos ministerija, suderinusi su apskrities valdytoju;
- 3) dėl tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigų privatizavimo – Sveikatos apsaugos ministerija.

4. LNSS įstaigų privatizavimas neturi pabloginti teisės aktų nustatyto privalomojo sveikatinimo veiklos lygio.

17 straipsnis. Sveikatos priežiūros specialistų veiklos įstaigose teisinė apsauga

1. Darbdaviams draudžiama daryti įtaką su įstaigomis darbo santykiais susietų sveikatos priežiūros specialistų profesinei veiklai, jeigu šie nepažeidžia teisės aktų ir norminių dokumentų reikalavimų.

2. Už kliudymą sveikatos priežiūros specialistams atlikti savo profesines pareigas ir priimti teisėtus sprendimus darbdaviai atsako pagal įstatymus.

18 straipsnis. Įstaigų raštvedyba

1. Įstaigų raštvedyba tvarkoma lietuvių kalba. Ligos diagnozė, vaistų paskyrimai ligoniui jo ligos ar slaugos istorijoje bei receptai rašomi lotynų kalba, kiti medicinos terminai, procedūrų paskyrimai rašomi lietuvių arba lotynų kalba.

2. Įstaigų dokumentų saugojimą įstatymų nustatyta tvarka reglamentuoja Sveikatos apsaugos ministerija.

II DALIS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGOS

I SKYRIUS PELNO SIEKIANČIOS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGOS

19 straipsnis. Lietuvos Respublikos teisės aktai, nustatantys pelno siekiančių įstaigų steigimą, reorganizavimą, likvidavimą

Pelno siekiančių sveikatos priežiūros įstaigų (toliau – pelno siekiančios įstaigos), akredituotų paslaugoms teikti, taip pat įmonių, kurios verčiasi kita (ne sveikatos priežiūros) veikla, paslaugoms teikti akredituotų filialų steigimo, reorganizavimo, likvidavimo klausimus reguliuoja Įmonių įstatymas, Įmonių rejestro įstatymas, atskirų įmonių rūšių įstatymai, kiti įstatymai bei teisės aktai.

20 straipsnis. Pelno siekiančių įstaigų veiklos apribojimai

1. Pelno siekiančios įstaigos gali būti steigiamos visų rūšių asmens sveikatos priežiūrai, išskyrus asmens sveikatos priežiūros paslaugas, įrašytas į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą.

2. Pelno siekiančios įstaigos gali būti steigiamos tik šių rūšių visuomenės sveikatos priežiūros veiklai:

- 1) sveikatos ugdymui;
- 2) higieninei ekspertizei pagal Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
- 3) darbo ir gyvenamosios aplinkos higienos įvertinimui;
- 4) Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyto sąrašo higienos ir(ar) mikrobiologiniams tyrimams;
- 5) dezinfekcijai, deratizacijai ir dezinekcijai.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų paslaugų teikimo, higieninės ekspertizės, darbo ir gyvenamosios aplinkos higienos įvertinimo išvadų tvirtinimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

21 straipsnis. Pelno siekiančių įstaigų veiklos ypatumai

1. Už pirmosios ir nestacionarinės skubios medicinos pagalbos pacientui suteikimą pelno siekiančiai įstaigai kompensuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų pagal patvirtintas LNSS įstaigų paslaugų kainas bei šių paslaugų nomenklatūrą ir asortimentą.

2. Medicininė darbingumo ekspertizė pelno siekiančiose įstaigose atliekama Sveikatos apsaugos ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijų nustatyta tvarka.

3. Pelno siekiančios įstaigos už naudojimąsi LNSS įstaigų paslaugomis (tyrimai, specialistų konsultacijos) privalo joms apmokėti pagal LNSS įstaigoms nustatytas paslaugų kainas.

4. Pelno siekiančios įstaigos pagal savo kompetenciją ir savo lėšomis privalo įgyvendinti būtinausias visuomenės sveikatos priežiūros priemones, kurias nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

5. Jei valstybės ar savivaldybės pelno siekianti įstaiga per einamuosius kalendorinius metus daugiau nei 75 procentus savo pajamų gauna už atliktą darbą pagal sutartis su LNSS veiklos užsakovais (biudžeto lėšos bei privalomojo sveikatos draudimo lėšos, gautos už suteiktų gyventojams paslaugų mastą ir kokybę, yra įskaitomos į limitą), tai kitais kalendoriniais metais Vyriausybės nustatyta tvarka ji gali būti perregistruojama į LNSS viešąją įstaigą.

22 straipsnis. Pelno siekiančių įstaigų sutarčių su LNSS veiklos užsakovais esminės sąlygos

1. Jei LNSS įstaigos neturi galimybių teikti atskirų rūšių ir asortimento paslaugų, atlyginamų iš valstybės ir savivaldybių biudžetų ar privalomojo sveikatos draudimo lėšų, LNSS veiklos užsakovai turi teisę dėl šių paslaugų teikimo viešo konkurso tvarka sudaryti sveikatos priežiūros sutartis su pelno siekiančia įstaiga. Viešo konkurso sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė.

2. LNSS veiklos užsakovų ir pelno siekiančių įstaigų sveikatos priežiūros sutarčių esminės sąlygos:

1) pelno siekiančių įstaigų teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų kainos negali viršyti sveikatos priežiūros paslaugų kainų, kurios yra nustatytos LNSS įstaigoms;

2) asmens sveikatos priežiūros pelno siekiančios įstaigos turi būti apsidraudusios civilinės atsakomybės draudimu dėl pacientams padarytos žalos teikiant asmens sveikatos priežiūros paslaugas kompensavimo, jei kiti įstatymai numato tokią draudimo rūšį;

3) pelno siekiančios įstaigos turi teikti paslaugas pagal nustatytus paslaugų prieinamumo rodiklius;

4) pelno siekianti įstaiga privalo turėti ne mažiau kaip 2 metų atitinkamų paslaugų, dėl kurių sudaroma sveikatos priežiūros sutartis, teikimo patirtį ir valstybinio medicininio audito įvertinimą (įsteigus valstybinio medicininio audito inspekciją).

3. Atsiskaitant LNSS veiklos užsakovams su pelno siekiančiomis įstaigomis už suteiktas paslaugas, avansas nemokamas.

II SKYRIUS LNSS ĮSTAIGOS

PIRMASIS SKIRSNIS LNSS BIUDŽETINĖS ĮSTAIGOS

23 straipsnis. LNSS biudžetinės įstaigos samprata ir steigėjai

1. LNSS biudžetinė įstaiga (toliau – biudžetinė įstaiga) yra valstybės ar vietos savivaldos institucijų įsteigta įstaiga, šio įstatymo nustatyta tvarka akredituota nemokamoms paslaugoms teikti ar būtinosioms visuomenės sveikatos priežiūros priemonėms vykdyti.

2. Biudžetinė įstaiga yra iš valstybės ar savivaldybės biudžeto išlaikoma įstaiga ir taip įvardyta jos steigimo akte bei nuostatuose.

3. Biudžetinių įstaigų, išlaikomų iš valstybės biudžeto, steigėjai gali būti Vyriausybė, Sveikatos apsaugos ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Krašto apsaugos ministerija, apskričių valdytojai.

4. Biudžetinių įstaigų, išlaikomų iš savivaldybių biudžetų, steigėjai yra savivaldybių tarybos.

5. Biudžetinių įstaigų tipinius nuostatus pagal šio įstatymo nustatytą biudžetinių įstaigų nomenklatūrą tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija.

24 straipsnis. Lietuvos Respublikos teisės aktai, nustatantys biudžetinių įstaigų steigimą, veiklą, reorganizavimą ir likvidavimą

Biudžetinių įstaigų (atvirųjų ir uždaryjū) steigimo, veiklos, valdymo, reorganizavimo ir likvidavimo klausimus reguliuoja Biudžetinių įstaigų įstatymas, Sveikatos sistemos įstatymas, šis ir kiti įstatymai bei teisės aktai.

25 straipsnis. Biudžetinių įstaigų valdymo, veiklos ir lėšų naudojimo ypatumai

1. Biudžetinių įstaigų valdymo organų sudarymo tvarką, kompetenciją, funkcijas ir atsakomybę nustato Biudžetinių įstaigų nuostatai. Biudžetinės įstaigos valdymo organas yra administracija, kuri valdo įstaigą jos nuostatuose nustatyta tvarka. Biudžetinėje įstaigoje gali būti sudaroma direktorių valdyba, gydymo, slaugos, visuomenės sveikatos ar kitos tarybos, medicinos etikos komisijos .

2. Biudžetinės įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, filialų ir padalinių vadovai bei sveikatos priežiūros specialistai į darbą priimami viešo konkurso būdu penkeriems metams.

3. Biudžetinės įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, filialų ir struktūrinių padalinių vadovais turi būti asmenys, kurie atitinka Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintus šios įstaigos administracijos ar struktūrinių padalinių vadovų kvalifikacinius reikalavimus bei konkurso sąlygas.

4. Biudžetinės įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos ar filialo vadovu negali būti vyresnis kaip 65 metų asmuo.

5. Biudžetinių įstaigų nuostatuose turi būti nurodyta privalomojo sveikatinimo veiklos lygio paslaugų teikimo ir privalomųjų valstybinių ar savivaldybių sveikatos programų vykdymo tvarka, taip pat informacijos apie biudžetinės įstaigos veiklą teikimo visuomenei tvarka.

6. Biudžetinės įstaigos gautos valstybės ar savivaldybių biudžeto lėšos naudojamos privalomojo sveikatinimo veiklos lygio priemonėms įgyvendinti ir paslaugoms teikti.

7. Biudžetinė įstaiga turi teisę gauti nebiudžetinių lėšų ir už paslaugų teikimą pagal sveikatos priežiūros sutartis, jei šios paslaugos pagal įstatymus ir kitais Vyriausybės numatytais pagrindais nepriskiriamos privalomajam sveikatinimo veiklos lygiui. Su šių paslaugų teikimu susijusios išlaidos yra visiškai atlyginamos iš nebiudžetinių lėšų.

26 straipsnis. LNSS veiklos organizavimo lygių asmens sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų nomenklatūra

1. Pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio savivaldybės asmens sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos:

- 1) savivaldybių medicinos punktai;
- 2) savivaldybių psichikos sveikatos centrai;
- 3) savivaldybių detoksikacijos centrai;
- 4) savivaldybių greitosios medicinos pagalbos stotys;
- 5) savivaldybių palaikomojo gydymo ir slaugos ligoninės.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas savivaldybių teritorijose pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus organizuoja ir tvarko vietos savivaldos vykdomoji institucija.

3. Antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio apskrities asmens sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos:

1) specializuotos ligoninės (tuberkuliozės, odos ir veneros ligų, onkologijos, narkologijos, psichoneurologijos, psichiatrijos, infekcinės ir kt.), įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;

- 2) apskričių gimdymo namai;
- 3) apskričių kūdikių namai, skirti kūdikiams su vystymosi defektais;
- 4) apskričių medicininės ir socialinės ekspertizės įstaigos.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas apskrityje pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus organizuoja ir tvarko apskrities valdytojas.

5. Tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio valstybės asmens sveikatos priežiūros biudžetinės įstaigos yra:

1) audinių ir organų transplantacijos bankai;
 2) specializuotos ligoninės (onkologijos, fiziopulmonologijos, tuberkuliozės, psichiatrijos, infekcinės, medicininės reabilitacijos ir kt.), įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;

3) patologoanatominės ekspertizės, teisės medicinos ekspertizės, teisės psichiatrinės ir narkologinės ekspertizės, medicininės ir socialinės ekspertizės įstaigos.

6. Vyriausybės pavedimu šio straipsnio 5 dalyje nurodytos tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio nomenklatūros įstaigas, laikydamosi Vyriausybės patvirtintų normatyvų, pagal kompetenciją organizuoja ir tvarko Sveikatos apsaugos ministerija ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

27 straipsnis. LNSS veiklos organizavimo lygių visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų nomenklatūra

1. Pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų nomenklatūra:

- 1) savivaldybės darbo medicinos gydytojo konsultacija;
- 2) savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros biuras.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas savivaldybių teritorijose pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus organizuoja ir tvarko vietos savivaldos vykdomoji institucija.

3. Antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio apskrities visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų nomenklatūra:

- 1) apskrities visuomenės sveikatos ugdymo centras;
- 2) apskrities ligų profilaktikos ir kontrolės centras;
- 3) Valstybinei visuomenės sveikatos priežiūros tarnybai pavaldūs visuomenės sveikatos centrai.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas astaigas apskrityje pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus steigia ir išlaiko apskrities valdytojas.

5. Šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytas įstaigas apskrityje pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus steigia ir išlaiko Valstybinė visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos.

6. Tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio valstybės visuomenės sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų nomenklatūra:

- 1) visuomenės sveikatos ugdymo centras;
- 2) mitybos centras;
- 3) darbo medicinos centras;
- 4) aplinkos higienos (ekologinės medicinos) centras;
- 5) radiacinės saugos centras;
- 6) užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės centras;
- 7) sveikatos informacijos centras;
- 8) kiti specializuoti visuomenės sveikatos centrai.

7. Vyriausybės pavedimu šio straipsnio 6 dalyje nurodytas tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigas pagal Vyriausybės patvirtintus normatyvus organizuoja ir tvarko Sveikatos apsaugos ministerija arba jos pavedimu Valstybinė visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos.

28 straipsnis. Uždarosios biudžetinės įstaigos samprata, jos steigimo ir veiklos ypatumai

1. Uždaroji biudžetinė įstaiga yra iš valstybės turto ir biudžeto lėšų įsteigta ir išlaikoma įstaiga, teikianti šios įstaigos nuostatuose nurodytoms asmenų grupėms privalomojo sveikatinimo veiklos lygio paslaugas ir vykdanči sveikatos programas.

2. Uždarosios biudžetinės įstaigos gali būti steigiamos tik būtiniosios tarnybos karių, asmenų, esančių laisvės atėmimo ir kardomojo kalinimo vietose, psichikos ligonių, padariusių visuomenei

pavojingą veiklą ir pripažintų nepakaltinamais, sveikatos priežiūrai. Būtiniosios tarnybos karių sveikatos priežiūrai gali būti steigiamos tik uždarnosios biudžetinės įstaigos, pagal savo tipą analogiškos pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigoms.

3. Teisę steigti uždarają biudžetinę įstaigą psichikos ligonių, padariusių visuomenei pavojingą veiklą ir pripažintų nepakaltinamais, sveikatos priežiūrai turi Sveikatos apsaugos ministerija. Teisę steigti uždariasias biudžetines įstaigas būtiniosios tarnybos karių, asmenų, esančių laisvės atėmimo ir kardomojo kalinimo vietose, sveikatos priežiūrai taip pat turi kitos įstatymų numatytos valstybės institucijos, suderinusios su Sveikatos apsaugos ministerija.

4. Uždarųjų biudžetinių įstaigų, steigiamų krašto apsaugos, taip pat vidaus reikalų sistemose, nuostatus tvirtina jų steigėjai, suderinę su Sveikatos apsaugos ministerija.

5. Uždarųjų biudžetinių įstaigų nomenklatūrą nustato įstatymai.

6. Uždarnosios biudžetinės įstaigos valstybinis medicininis auditas atliekamas Vyriausybės nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS LNSS VIEŠOSIOS ĮSTAIGOS

29 straipsnis. LNSS valstybės ir savivaldybės viešosios įstaigos samprata ir statusas

1. LNSS valstybės ir savivaldybės viešoji įstaiga (toliau – viešoji įstaiga) yra iš valstybės ar savivaldybės turto ir lėšų įsteigta nesiekianti pelno įstaiga, akredituota sveikatos priežiūros veiklai ir teikianti privalomojo ir sutartinio sveikatinimo veiklos lygio bei sveikatos draudimo paslaugas.

2. Viešosios įstaigos veiklos tikslas nėra pelno siekimas. Ji gauto pelno negali skirstyti savo steigėjams. Viešoji įstaiga yra vieša visuomenės nariams jos teikiamų paslaugų atžvilgiu.

30 straipsnis. Viešosios įstaigos steigėjai

1. Viešosios įstaigos steigėjai gali būti Sveikatos apsaugos ministerija, apskrities valdytojas bei savivaldybės taryba.

2. Vyriausybės leidimu Vilniaus universiteto ligoninę steigia Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Vilniaus universitetu.

3. Vyriausybės leidimu Kauno medicinos akademijos ligoninę steigia Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Kauno medicinos akademija.

4. Savivaldybės taryba steigia pirminio, apskrities valdytojas – antrinio, o Sveikatos apsaugos ministerija – tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio viešąsias įstaigas, išskyrus Vilniaus universiteto ir Kauno medicinos akademijos ligonines.

5. Sveikatos apsaugos ministerija gali įgalioti Valstybinę visuomenės sveikatos priežiūros tarnybą vykdyti visas ar dalį nustatytų visuomenės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų steigėjo funkcijų.

31 straipsnis. Viešosios įstaigos steigėjo (steigėjų) kompetencija

Viešosios įstaigos steigėjo (steigėjų) kompetencijai priklauso:

- 1) priimti, keisti ir papildyti viešosios įstaigos įstatus;
- 2) nustatyti privalomas veiklos užduotis;
- 3) gauti informaciją apie viešosios įstaigos veiklą;
- 4) įstatymo nustatyta tvarka nustatyti ar dalyvauti nustatant paslaugų kainas bei apskaičiavimo metodikas;
- 5) viešo konkurso būdu skirti įstaigos administracijos vadovą, nustatyti jo atlyginimą pagal įstatymus, taip pat šį vadovą atleisti iš pareigų;
- 6) nustatyti valdymo organų narių (jeigu tokie sudaryti) ir revizoriaus (auditoriaus) atlyginimus;
- 7) steigti įstaigos filialus, reorganizuoti ir likviduoti viešąją įstaigą;
- 8) kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka;
- 9) turėti kitokių šio įstatymo nenustatytų teisių ir pareigų, jei jos neprieštarauja įstatymams.

32 straipsnis. Viešųjų įstaigų steigimas

1. Viešosios įstaigos steigėjas (steigėjai) turi sudaryti viešosios įstaigos steigimo sutartį. Jei steigėjas yra vienas asmuo, viešajai įstaigai steigti jis turi sudaryti steigimo aktą.
2. Viešosios įstaigos steigimo sutartyje (akte) turi būti nurodyta:
 - 1) steigėjas, steigėjai (juridinių asmenų pavadinimai ir jų adresai);
 - 2) įstaigos pavadinimas;
 - 3) įstaigos veiklos sritis, tikslai ir uždaviniai;
 - 4) steigėjo (steigėjų) įsipareigojimai;
 - 5) steigimo išlaidų kompensavimas;
 - 6) įstaigos veiklos terminai.
3. Steigimo sutartį (aktą) pasirašo steigėjas (steigėjai) ar jų įgalioti asmenys.

33 straipsnis. Viešosios įstaigos teisės

- Įstatuose numatyta veikla vykdyti viešojo įstaiga turi teisę:
- 1) turėti atsiskaitomąją ir valiutinę sąskaitas;
 - 2) valdyti ir naudotis įstaigos turtu, disponuoti juo, remdamasi Lietuvos Respublikos įstatymais, kitais teisės aktais bei savo įstatais;
 - 3) sudaryti sutartis;
 - 4) nustatyti įstaigos vidaus struktūrą;
 - 5) skelbti konkursus sveikatos programoms ir kitoms priemonėms įgyvendinti;
 - 6) steigti filialus;
 - 7) naudoti lėšas sąmatose nustatyta tvarka;
 - 8) užmegzti ryšius su kitų valstybių viešosiomis įstaigomis, keistis specialistais;
 - 9) įstatymų nustatyta tvarka stoti į viešųjų įstaigų asociacijas, tarp jų ir tarptautines, dalyvauti jų veikloje;
 - 10) turėti kitokių šio įstatymo nenustatytų teisių ir pareigų, jei jos neprieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams.

34 straipsnis. Viešosios įstaigos įstatai

1. Įstatai yra dokumentas, kuriuo viešojo įstaiga privalo vadovautis. Įstatus tvirtina įstaigos steigėjas (steigėjai).
2. Viešosios įstaigos įstatuose turi būti nurodyta:
 - 1) įstaigos pavadinimas;
 - 2) buveinė;
 - 3) įstaigos steigėjai;
 - 4) steigėjų teisės, pareigos;
 - 5) įstaigos veiklos sritis, tikslai ir uždaviniai;
 - 6) steigėjų susirinkimo kompetencija ir sušaukimo tvarka (jei yra keli steigėjai);
 - 7) stebėtojų tarybos kompetencija ir šios tarybos sušaukimo tvarka;
 - 8) viešo konkurso administracijos ir padalinių vadovams bei specialistams priimti į darbą organizavimo tvarka;
 - 9) valdymo organų sudarymo ir jų narių atšaukimo tvarka, šių organų kompetencija, funkcijos ir atsakomybė;
 - 10) filialų steigimo bei likvidavimo tvarka;
 - 11) disponavimo įstaigos turtu tvarka;
 - 12) lėšų šaltiniai ir lėšų naudojimo tvarka;
 - 13) finansinės veiklos kontrolė;
 - 14) įstatų keitimo ir papildymo tvarka;
 - 15) įstaigos reorganizavimo ir likvidavimo tvarka;
 - 16) įstaigos veiklos terminai;

17) kitos su įstaigos veiklos ypatumais (specifika) susijusios nuostatos, neprieštaraujančios įstatymams.

3. Inicijatyvos teisę keisti ir papildyti įstatus turi įstaigos administracija, jos kolegialus valdymo organas ir steigėjas (steigėjai bendru sprendimu). Pakeistus ar papildytus įstatus tvirtina steigėjas (steigėjai).

4. Įstatų pakeitimai ir papildymai įsigalioja nuo jų teisinio perregistravimo įstatymų nustatyta tvarka.

35 straipsnis. Viešosios įstaigos registravimas, akreditavimas ir akredituotųjų registravimas

1. Viešosios įstaigos registruojamos, perregistruojamos ir išregistruojamos įstatymų nustatyta tvarka.

2. Viešųjų įstaigų akreditavimas ir akredituotųjų registravimas atliekamas šio įstatymo ir Akreditavimo tarnybos nuostatų nustatyta tvarka.

36 straipsnis. Viešosios įstaigos filialai

1. Filialas yra viešosios įstaigos padalinys, turintis atskirą buveinę ir administraciją. Filialas nėra juridinis asmuo ir veikia pagal viešosios įstaigos įstatus ir jos administracijos vadovo suteiktus įgaliojimus, kurie turi būti nurodyti įstaigos įstatuose ir filialo nuostatuose. Viešosios įstaigos filialų skaičius neribojamas.

2. Filialo turtas privalomai apskaitomas ir visoje viešojoje įstaigoje, ir filiale.

3. Filialas registruojamas ir išregistruojamas šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

4. Viešajai įstaigai draudžiama steigti filialus, nesusijusius su sveikatos priežiūros veikla.

37 straipsnis. Viešosios įstaigos valdymo organai

1. Viešosios įstaigos valdymo organai sudaromi atsižvelgiant į įstaigos tipą ir priklausymą LNSS atitinkamo veiklos organizavimo lygio įstaigų nomenklatūrai.

2. Būtinai viešosios įstaigos valdymo organas yra administracija, kuri organizuoja įstaigos veiklą ir ją valdo. Viešojoje įstaigoje turi būti administracijos vadovas ir vyriausiasis finansininkas (buhalteris).

3. Viešosios įstaigos administracijos vadovas nustato darbuotojų etatus ir viešo konkurso būdu priima į darbą sveikatos priežiūros specialistus, taip pat juos atleidžia. Jis įstatymų nustatyta tvarka priima ir atleidžia kitus darbuotojus. Administracijos vadovo kompetenciją ir funkcijas nustato viešosios įstaigos įstatatai.

4. Administracijos vadovo ir vyriausiojo finansininko (buhalterio) pareigų negali eiti tas pats asmuo bei asmenys, susiję giminystės ar svainystės ryšiais (tėvai, įtėviai, sutuoktiniai), broliai, seserys, vaikai, taip pat sutuoktinio broliai, seserys, tėvai ir vaikai).

5. Vyriausiojo finansininko (buhalterio) funkcijas gali atlikti pagal sutartį ir kitas juridinis asmuo ar juridinio asmens teisių neturinti įmonė.

6. Viešosios įstaigos administracijos darbo reglamentą tvirtina administracijos vadovas.

7. Viešojoje įstaigoje gali būti sudaromi kolegialūs valdymo organai (stebėtojų taryba, direktorių valdyba, gydymo, slaugos, visuomenės sveikatos tarybos).

38 straipsnis. Viešosios įstaigos, akredituotos pirminiam LNSS veiklos organizavimo lygiui, kolegialūs valdymo organai

Steigėjo sprendimu viešojoje įstaigoje, akredituotoje pirminiam LNSS veiklos organizavimo lygiui, gali būti sudaromi kolegialūs valdymo organai. Jų narių skaičių, pareigas, teises, jų paskyrimo, atšaukimo tvarką, darbo apmokėjimo sąlygas ir atsakomybę reglamentuoja įstaigos įstatatai.

39 straipsnis. Viešosios įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, kolegialūs valdymo organai

1. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, atsižvelgiant į jų rūšį, privalo turėti stebėtojų tarybą, gydymo tarybą, slaugos tarybą. Viešosios įstaigos steigėjo sprendimu taip pat gali būti sudaroma direktorių valdyba. Visuomenės sveikatos priežiūros viešoji įstaiga privalo turėti įstaigos visuomenės sveikatos tarybą.

2. Viešojoje įstaigoje, akredituotoje antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, steigėjo sprendimu gali būti sudaromos ir kitos nuolatinės ar laikinosios specializuotos tarybos, turinčios teisę priimti rekomendacinio pobūdžio sprendimus.

3. Viešųjų įstaigų, akredituotų antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, kolegialių valdymo organų narių skaičių, šių organų formavimo tvarką, jų narių teises ir pareigas, darbo apmokėjimo sąlygas bei atsakomybę nustato įstaigos įstatai.

40 straipsnis. Viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, filialų ir padalinių vadovai bei sveikatos priežiūros specialistai

1. Viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, filialų ir padalinių vadovai bei sveikatos priežiūros specialistai į darbą priimami viešo konkurso būdu penkeriems metams.

2. Viešosios įstaigos administracijos, filialų ir padalinių vadovais turi būti asmenys, kurie atitinka Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintus šios įstaigos administracijos ar padalinių vadovų kvalifikacinius reikalavimus bei konkurso sąlygas.

3. Viešosios įstaigos administracijos ar filialo vadovu negali būti vyresnis kaip 65 metų asmuo.

41 straipsnis. Vilniaus universiteto ligoninės ir Kauno medicinos akademijos ligoninės administracijos, filialų ir padalinių vadovai bei sveikatos priežiūros specialistai

1. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės administracijos vadovą Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos rektorius teikimu penkeriems metams skiria ir atleidžia sveikatos apsaugos ministras. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės administracijos vadovu negali būti asmuo, vyresnis kaip 65 metų.

2. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės klinikų vadovus Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos statuto nustatyta tvarka renka atitinkamai Vilniaus universiteto medicinos fakulteto taryba ar Kauno medicinos akademijos taryba.

3. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės filialų ir padalinių vadovai į darbą priimami viešo konkurso būdu penkeriems metams.

4. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės sveikatos priežiūros specialistai į darbą priimami penkeriems metams viešo konkurso būdu.

42 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, padalinių ir filialų vadovų teisės ir pareigos

1. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos vadovas:

1) mažina lovų skaičių, jei turimi ištekliai, atsižvelgiant į Vyriausybės nustatytus normatyvus, nėra pakankamai išnaudojami. Didina lovų skaičių, jei įstaigos ištekliai yra per daug intensyviai naudojami ir viršija Vyriausybės nustatytus normatyvus;

2) suderinęs su gydymo taryba, reorganizuoja ar likviduoja neefektyviai dirbančius padalinius ar filialus. Jei gydymo taryba su pasiūlymu reorganizuoti ar likviduoti padalinius ar filialus nesutinka, administracijos vadovas, pridėdamas raštišką gydymo tarybos nuomonę, turi kreiptis su pasiūlymais į steigėją;

3) suderinęs su steigėju ir stebėtojų taryba, gali patvirtinti paskirų padalinių ar filialų finansavimo taisykles;

4) Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka didina ar mažina teikiamų paslaugų asortimentą;

5) viešo konkurso būdu priima į darbą sveikatos priežiūros specialistus, turinčius licencijas verstis asmens sveikatos priežiūra, įstatymų nustatyta tvarka juos atleidžia, priima ir atleidžia kitus darbuotojus.

2. Viešosios įstaigos administracijos vadovas privalo:

1) stabdyti įstaigos padalinių ar filialų veiklą, jei dėl jų neefektyvios ar neteisėtos veiklos, veikimo ar neveikimo iškyla grėsmė pacientų sveikatai ar gyvybei arba jei šie padaliniai ar filialai neakredituojami, arba panaikinamas jų akreditavimas sveikatos priežiūros veiklai;

2) įstaigos gydymo, slaugos tarybai arba įstaigos veiklą kontroliuojančiai institucijai nustačius sveikatos priežiūros specialisto aplaidumo faktą, dėl kurio pacientas mirė arba buvo padaryta žala jo sveikatai, pranešti apie tai tardymo organams;

3) atsiskaityti stebėtojų tarybai ir steigėjui už savo darbą.

3. Viešosios įstaigos administracijos vadovas turi ir kitų įstatymuose ir įstaigos įstatuose nustatytų teisių bei pareigų.

4. Viešosios įstaigos filialų ir padalinių vadovų teises nustato įstaigos įstatai.

5. Viešosios įstaigos filialo ar padalinio vadovas privalo informuoti administracijos vadovą ir gydymo ar slaugos tarybą bei įstaigos medicinos etikos komisiją apie šio filialo ar padalinio sveikatos priežiūros specialisto aplaidumo faktus, dėl kurių pacientai mirė arba buvo padaryta žala jų sveikatai, ir apie priimtus sprendimus.

6. Viešosios įstaigos filialų ir padalinių vadovai turi ir kitų įstaigos įstatuose nustatytų pareigų.

43 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, stebėtojų taryba

1. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, savo veiklos viešumui užtikrinti sudaro stebėtojų tarybą.

2. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos stebėtojų taryba (toliau – stebėtojų taryba) yra patariamasis organas, sudaromas penkeriems metams.

3. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, išskyrus Vilniaus universiteto ligoninę ir Kauno medicinos akademijos ligoninę, stebėtojų taryba sudaroma iš dviejų įstaigos steigėjo (steigėju) bendru sprendimu paskirtų atstovų; vieno savivaldybės, kurios teritorijoje yra įstaiga, tarybos paskirto tarybos nario; vieno savivaldybės, kurios teritorijoje yra įstaiga, tarybos paskirto visuomenės atstovo ir vieno įstaigos sveikatos priežiūros specialistų profesinių sąjungų paskirto atstovo.

4. Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės stebėtojų taryba sudaroma iš dviejų Sveikatos apsaugos ministro paskirtų atstovų; dviejų Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos rektoriaus paskirtų atstovų; vieno savivaldybės, kurios teritorijoje yra Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninė, tarybos paskirto tarybos nario; vieno savivaldybės, kurios teritorijoje yra Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninė, tarybos paskirto visuomenės atstovo ir vieno Vilniaus universiteto ar Kauno medicinos akademijos ligoninės sveikatos priežiūros specialistų profesinių sąjungų paskirto atstovo.

5. Į stebėtojų tarybą negali įeiti asmenys, kurie dirba įstaigos administracijoje, valstybinėje ar teritorinėje ligonių kasose, taip pat draudimo organizacijose, atliekančiose sveikatos draudimą.

6. Stebėtojų taryba:

1) analizuoja įstaigos administracijos veiklą;

2) išklauso įstaigos administracijos parengtą metinės veiklos ataskaitą ir skelbia ją visuomenei;

3) siūlo steigėjui skatinti įstaigos administracijos vadovą ar skirti jam drausmines nuobaudas;

4) stebi konkursą, organizuotą įstaigos administracijos, padalinių ar filialų vadovams išrinkti, ir pareiškia savo nuomonę steigėjui;

5) vykdo kitas įstatymų ir viešosios įstaigos įstatų nustatytas funkcijas.

7. Stebėtojų tarybos susirinkimai šaukiami ne rečiau kaip du kartus per metus. Stebėtojų tarybos sprendimai priimami paprasta balsų dauguma, o jei balsai pasiskirsto po lygiai, lemia tarybos pirmininko balsas. Stebėtojų tarybos sprendimai yra teisėti, jei juos priimant dalyvavo daugiau kaip pusė stebėtojų tarybos narių.

8. Stebėtojų tarybos pirmąjį posėdį sušaukia įstaigos steigėjas (steigėjai) ne vėliau kaip per 30 dienų nuo viešosios įstaigos steigimo sutarties (akto) sudarymo.

9. Stebėtojų tarybos narių pareigas, teises, atsakomybę, sudarymo, atšaukimo tvarką bei darbo apmokėjimo sąlygas nustato įstatymai ir viešosios įstaigos įstatai.

44 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, gydymo taryba ir slaugos taryba

1. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, gydymo taryba (toliau – gydymo taryba) sudaroma iš įstaigos padalinių ir filialų vadovų.

2. Gydymo taryba svarsto asmens sveikatos priežiūros organizavimo ir tobulinimo klausimus, periodiškai rengia klinikinės konferencijas, svarsto naujų asmens sveikatos priežiūros technologijų įsigijimo klausimus. Gydymo taryba svarstomais klausimais gali teikti rekomendacinio pobūdžio pasiūlymus įstaigos administracijai. Jei įstaigos administracija su pasiūlymu nesutinka, gydymo taryba savo pasiūlymą gali pateikti steigėjui (steigėjams).

3. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos slaugos taryba (toliau – slaugos taryba) sudaroma iš įstaigos padalinių ir filialų slaugos specialistų.

4. Slaugos taryba svarsto pacientų slaugos organizavimo ir tobulinimo klausimus. Ši taryba svarstomais klausimais gali teikti rekomendacinio pobūdžio pasiūlymus įstaigos administracijai. Jei įstaigos administracija su pasiūlymu nesutinka, slaugos taryba savo pasiūlymą gali pateikti steigėjui (steigėjams).

5. Gydymo ar slaugos tarybai pirmininkauja įstaigos administracijos vadovas arba jo įgaliotas administracijos darbuotojas. Gydymo tarybos, slaugos tarybos sudarymą, šių tarybų teises ir pareigas, darbo tvarką, narių teises, pareigas, jų paskyrimo ir atšaukimo, darbo apmokėjimo sąlygas bei atsakomybę nustato įstatymai ir viešųjų įstaigų įstatai.

45 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, medicinos etikos komisija

1. Asmens sveikatos priežiūros viešojoje įstaigoje, akredituotoje antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, sudaroma medicinos etikos komisija, kuri kontroliuoja, kaip laikomasi medicinos etikos reikalavimų.

2. Viešosios įstaigos medicinos etikos komisijos sudarymo ir veiklos tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtinti pavyzdiniai nuostatai.

46 straipsnis. Visuomenės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų, akredituotų antriniam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos, padalinių ir viešųjų įstaigų filialų vadovų teisės ir pareigos

1. Visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, administracijos vadovas:

1) suderinęs su visuomenės sveikatos taryba, reorganizuoja ar likviduoja neefektyviai dirbančius padalinius ar filialus. Jei visuomenės sveikatos taryba su pasiūlymu reorganizuoti ar

likviduoti padalinius ar filialus nesutinka, administracijos vadovas, pridėdamas raštišką visuomenės sveikatos tarybos nuomonę, turi kreiptis su pasiūlymais į steigėją;

- 2) suderinęs su steigėju ir stebėtojų taryba, tvirtina padalinių ar filialų finansavimo taisykles;
- 3) suderinęs su Sveikatos apsaugos ministerija, mažina teikiamų paslaugų asortimentą;
- 4) viešo konkurso būdu priima į darbą sveikatos priežiūros specialistus, turinčius licencijas verstis visuomenės sveikatos priežiūra, sudaro su jais darbo sutartis, taip pat įstatymų nustatyta tvarka juos atleidžia, priima ir atleidžia kitus darbuotojus.

2. Viešosios įstaigos administracijos vadovas privalo:

- 1) sustabdyti įstaigos padalinių ar filialų veiklą, jei jie neakredituojami arba panaikinamas jų akreditavimas sveikatos priežiūros veiklai;
- 2) atsiskaityti stebėtojų tarybai ir steigėjui už savo darbą.
3. Viešosios įstaigos administracijos vadovas turi ir kitų įstatymuose ir viešųjų įstaigų įstatuose nustatytų teisių bei pareigų.
4. Viešųjų įstaigų padalinių ir filialų vadovų teises ir pareigas nustato šių įstaigų įstatai.

47 straipsnis. Visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, visuomenės sveikatos taryba

1. Visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, akredituotos antriam ar tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, visuomenės sveikatos taryba (toliau – visuomenės sveikatos taryba) sudaroma iš įstaigos padalinių ir filialų vadovų.

2. Viešosios įstaigos visuomenės sveikatos taryba svarsto visuomenės sveikatos priežiūros organizavimo ir tobulinimo klausimus, rengia konferencijas visuomenės sveikatos priežiūros klausimais, svarsto naujų visuomenės sveikatos priežiūros technologijų įsigijimo klausimus. Įstaigos visuomenės sveikatos taryba svarstomais klausimais teikia rekomendacinio pobūdžio pasiūlymus įstaigos administracijai. Jei įstaigos administracija su pasiūlymais nesutinka, visuomenės sveikatos taryba šiuos pasiūlymus gali pateikti steigėjui.

3. Viešosios įstaigos visuomenės sveikatos tarybai pirmininkauja įstaigos administracijos vadovas arba jo įgaliotas administracijos atstovas. Įstaigos visuomenės sveikatos tarybos sudarymo tvarką, narių teises ir pareigas, visuomenės sveikatos tarybos darbo tvarką, visuomenės sveikatos tarybos narių teises, pareigas, jų paskyrimo ir atšaukimo, darbo apmokėjimo sąlygas ir atsakomybę nustato įstatymai ir įstaigos įstatai.

48 straipsnis. Viešosios įstaigos finansinės veiklos kontrolė

1. Valstybės ar savivaldybių kontrolės institucijos įstatymų nustatyta tvarka kontroliuoja valstybės ar savivaldybės viešosios įstaigos finansinę veiklą.

2. Įstaigos finansinei veiklai kontroliuoti jos įstatuose nustatyta tvarka renkamas (skiriamas) bent vienas revizorius arba revizijos komisija.

3. Viešosios įstaigos administracija privalo pateikti valstybės ar savivaldybės kontrolės institucijoms bei įstaigos įstatuose nustatytiems finansinės veiklos kontrolės subjektams jų reikalaujamus įstaigos dokumentus.

4. Viešosios įstaigos steigėjas (steigėjai) ne rečiau kaip kartą per 2 metus privalo organizuoti įstaigos nepriklausomą auditą.

49 straipsnis. Viešosios įstaigos lėšos

1. Viešųjų įstaigų lėšų šaltiniai yra:

- 1) valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos, skirtos nepaprastosioms išlaidoms;
- 2) valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos, skirtos nemokamoms paslaugoms teikti ir kitoms privalomojo sveikatinimo veiklos lygio priemonėms įgyvendinti;
- 3) privalomojo ir papildomo sveikatos draudimo lėšos pagal sveikatos priežiūros sutartis su valstybine ar teritorinėmis ligonių kasomis ar papildomo sveikatos draudimo organizacijomis. Su šia veikla susijusios išlaidos atlyginamos iš sveikatos draudimo lėšų;

- 4) valstybės ir savivaldybių biudžetų tiksliniai asignavimai;
 - 5) valstybinių, savivaldybių sveikatos fondų lėšos, skirtos valstybinėms ir savivaldybių sveikatos programoms finansuoti;
 - 6) juridinių ir fizinių asmenų sveikatos fondų lėšos, skirtos sveikatos programoms finansuoti ir įstaigų veiklos programoms remti;
 - 7) lėšos, gautos iš fizinių ir juridinių asmenų pagal sveikatos priežiūros sutartis už suteiktas paslaugas;
 - 8) lėšos už įstatymų ir Vyriausybės nutarimų nustatytas mokamas paslaugas;
 - 9) lėšos, gaunamos kaip labdara, parama ar dovana, taip pat gautos pagal testamentą;
 - 10) Švietimo ir mokslo ministerijos bendrieji asignavimai, skirti Vilniaus universiteto ir Kauno medicinos akademijos ligoninių studijų ir mokslo poreikiams;
 - 11) kitos teisėtai įgytos lėšos.
2. Turi būti sudaryta iš Lietuvos valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės ir savivaldybių sveikatos fondų gaunamų lėšų išlaidų sąmata. Ją viešoji įstaiga sudaro kiekvienais metais. Išlaidų sąmatą tvirtina viešosios įstaigos steigėjas (steigėjai). Iš kitų šaltinių gaunamų lėšų išlaidų sąmata sudaroma, jei to reikalauja lėšas suteikiantys subjektai.
3. Viešoji įstaiga iš valstybės ir savivaldybių biudžetų gautas lėšas laiko įstaigos atskiroje lėšų sąskaitoje.
4. Viešoji įstaiga lėšas, kurios gautos kaip labdara ar parama, taip pat pagal testamentą, naudoja labdaros (paramos) teikėjo arba testatoriaus nurodymu įstatuose numatyta ir akredituotai veiklai. Labdaros arba paramos bei pagal testamentą gautos lėšos laikomos viešosios įstaigos atskiroje lėšų sąskaitoje.

50 straipsnis. Viešosios įstaigos turtas

1. Viešosios įstaigos turtą sudaro ilgalaikis materialusis turtas, turtas, gautas kaip labdara ar parama, turtas, gautas pagal testamentą, finansiniai ištekliai ir kitas su įstaigos veikla susijęs teisėtai įgytas turtas.
2. Steigėjai turtą viešajai įstaigai perduoda panaudos pagrindu.
3. Viešoji įstaiga gali perduoti, perleisti, išnuomoti, įkeisti ilgalaikį materialųjį turtą, taip pat laiduoti ar garantuoti juo kitų subjektų prievolių įvykdymą tik leidus steigėjui. Detali prašymų šiems leidimams gauti pateikimo tvarka turi būti numatyta įstaigos įstatuose.
4. Viešoji įstaiga, pardavusi susidėvėjusias ar jos veiklai nereikalingas materialines vertybes, gautas pajamas naudoja įstatuose nustatyta tvarka.

51 straipsnis. Viešosios įstaigos reorganizavimas

1. Viešosios įstaigos reorganizavimas – tai įstaigos, kaip juridinio asmens, pertvarkymas. Reorganizuotų viešųjų įstaigų visų teisių ir prievolių perėmėjai yra reorganizuojant įsteigtos naujos ir po reorganizavimo tęsiančios veiklą viešosios įstaigos steigėjai. Viešosios įstaigos reorganizavimo iniciatyvos teisę turi viešosios įstaigos steigėjai.
2. Viešosios įstaigos gali būti reorganizuojamos šiais būdais:
 - 1) sujungimo ar prijungimo;
 - 2) padalijimo.
3. Reorganizuoti viešąją įstaigą sujungimo ar prijungimo būdu galima:
 - 1) prie viešosios įstaigos, kuri tęsia savo veiklą, prijungiant kitas (vieną ar kelias) viešąsias įstaigas, kurios, kaip juridiniai asmenys, baigia veiklą;
 - 2) iš įstaigų, kurios, kaip juridiniai asmenys, baigia veiklą, įsteigiant naują viešąją įstaigą.
4. Reorganizuoti viešąją įstaigą padalijimo būdu galima:
 - 1) įstaigą, kuri baigia veiklą, išdalijant kitoms viešosioms įstaigoms;
 - 2) iš įstaigos, kuri baigė savo veiklą, turto steigiant naujas viešąsias įstaigas;
 - 3) iš įstaigos, kuri tęsia veiklą, atskiriant dalis, kurios jungiamos prie kitų viešųjų įstaigų arba iš kurių steigiamos naujos viešosios įstaigos.

5. Įstaigai reorganizuoti rengiamas planas. Jame nurodoma: kiekvienos reorganizuojamos įstaigos pavadinimas, adresas, reorganizavimo iniciatorius, reorganizavimo būdas, reorganizavimo pagrindimas, inventorizacijos tvarka, turto vertinimas, prievolių ir dokumentų perėmėjai ir perėmimo terminai, viešųjų įstaigų administracijai ir ekspertams reorganizavimo laikotarpiu suteikiamos teisės, reorganizavimo terminai. Kartu su reorganizavimo planu turi būti parengti po reorganizavimo veiksiančių viešųjų įstaigų įstatų projektai.

6. Viešosios įstaigos reorganizavimo planą tvirtina reorganizuojamų ir po reorganizavimo atsirandančių viešųjų įstaigų steigėjai. Reorganizavimo planą tvirtinančių steigėjų sprendimu gali būti skirti ekspertai šio plano ekspertizei atlikti. Ekspertai turi teisę gauti iš reorganizuojamų įstaigų visą su tuo susijusią informaciją.

7. Juridinį asmenį reorganizavus, jo turtas (teisės ir pareigos) pereina kitiems asmenims Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

52 straipsnis. Viešosios įstaigos likvidavimas

1. Viešosios įstaigos likvidavimo pagrindas gali būti:

- 1) pasibaigęs įstatuose nustatytas įstaigos veiklos terminas;
- 2) steigėjo (steigėjų) sprendimas, priimtas įstatymų ir įstaigos įstatų nustatyta tvarka;
- 3) teismo sprendimas likviduoti viešąją įstaigą už įstatymų nustatytus teisės pažeidimus.

2. Institucija, nutarusi likviduoti įstaigą, skiria likvidatorių, nustato likvidavimo terminus, inventorizacijos ir turto perėmimo tvarką. Nuo likvidatoriaus paskyrimo dienos įstaigos kolegialus valdymo organas ir administracija netenka įgaliojimų, jų funkcijas atlieka likvidatorius.

3. Likviduojamos viešosios įstaigos dokumentai saugomi Archyvų įstatymo nustatyta tvarka.

4. Likviduojant įstaigą, jos darbuotojai atleidžiami Darbo sutarties įstatymo nustatyta tvarka.

5. Sudarius viešosios įstaigos likvidavimo aktą, apie įstaigos likvidavimą viešai skelbiama du kartus ne mažesniu kaip vieno mėnesio intervalu.

6. Likęs turtas perduodamas steigėjams įstatuose nustatyta tvarka.

53 straipsnis. Viešosios įstaigos likvidatoriaus įgaliojimai

1. Viešosios įstaigos likvidatorius turi įstaigos administracijos vadovo teises ir pareigas. Jis atstovauja likviduojamai įstaigai valstybės ar savivaldybių institucijose, teisme, santykiuose su kitais juridiniais ir fiziniais asmenimis.

2. Viešosios įstaigos likvidatorius:

1) parengia likvidavimo laikotarpio pradžios įstaigos finansinę ataskaitą (likvidavimo balansą);

2) atsiskaito su valstybe ar savivaldybėmis;

3) baigia vykdyti prievolės pagal anksčiau sudarytus įstaigos sandorius ir sudaro sandorius, susijusius su įstaigos likvidavimu;

4) likusį viešosios įstaigos turtą perduoda steigėjui (steigėjams);

5) sudaro viešosios įstaigos likvidavimo aktą;

6) likviduotą įstaigą išregistruoja įstatymų nustatyta tvarka.

3. Likvidatorius yra atsakingas įstaigai ir steigėjui (steigėjams) už nuostolius, kurie susidarė dėl jo kaltės.

54 straipsnis. Viešųjų įstaigų pajamų paskirstymas ir mokesčių lengvatos

1. Viešųjų įstaigų pajamos skiriamos:

1) įstaigos įstatuose numatytai pagrindinei veiklai bei įsipareigojimams įgyvendinti;

2) įstatymo nustatytiems mokesčiams į biudžetą;

3) įstaigos personalo kvalifikacijai kelti;

4) naujoms sveikatos priežiūros technologijoms įsigyti ir diegti;

5) kapitaliniam remontui, rekonstrukcijai.

2. Likutinės pajamos gali būti naudojamos įstaigos darbuotojų kultūrinėms ir socialinėms reikmėms, numatytoms kolektyvinėse sutartyse.

3. Pajamų paskirstymo normatyvus nustato steigėjas. Kol viešoji įstaiga nesumoka įstatymų nustatytų mokesčių, ji neturi teisės gautų pajamų naudoti kitoms reikmėms.
4. Mokesčių lengvatos viešosioms įstaigoms taikomos įstatymų nustatyta tvarka.

55 straipsnis. LNSS veiklos organizavimo lygių asmens sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūra

1. Pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio savivaldybių asmens sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūra:

- 1) bendrosios praktikos gydytojų kabinetai;
- 2) bendrosios praktikos stomatologų kabinetai;
- 3) savivaldybių poliklinikos (su dienos stacionarais);
- 4) savivaldybių ambulatorijos (su dienos stacionarais).

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas savivaldybės teritorijoje pagal Vyriausybės nustatytus įstaigų infrastruktūros normatyvus organizuoja ir tvarko vietos savivaldos vykdomoji institucija.

3. Antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio apskrities asmens sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūra:

- 1) apskričių ligoninės (su poliklinikų padaliniais);
- 2) specializuotos ligoninės, įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
- 3) apskričių poliklinikos;
- 4) medicininės reabilitacijos įstaigos, įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
- 5) kraujo donorystės įstaigos;
- 6) sanatorinės kurortinės įstaigos, įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
- 7) apskričių sporto medicinos centrai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas apskrityje pagal Vyriausybės nustatytus įstaigų infrastruktūros normatyvus organizuoja ir tvarko apskrities valdytojas.

5. Tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio valstybės asmens sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūra:

- 1) Vilniaus universiteto ir Kauno medicinos akademijos ligoninės;
- 2) specializuotos ligoninės, medicininės reabilitacijos ligoninės, įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
- 3) kraujo donorystės įstaigos, atliekančios specializuotas funkcijas (kraujo preparatų gamyba, imunologijos veikla ir kt.);
- 4) sanatorinės-kurortinės įstaigos, įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytos nomenklatūros įstaigas, priklausančias tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui, pagal Vyriausybės patvirtintus infrastruktūros normatyvus organizuoja ir tvarko Sveikatos apsaugos ministerija.

56 straipsnis. LNSS veiklos organizavimo lygių visuomenės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūra

1. Pirminio LNSS lygio savivaldybės visuomenės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų nomenklatūrai priklauso užkrato nukenksminimo (profilaktinės dezinfekcijos, dezinfekcijos, deratizacijos) įstaigos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įstaigas savivaldybės teritorijoje pagal Vyriausybės nustatytus įstaigų infrastruktūros normatyvus organizuoja ir tvarko vietos savivaldos vykdomoji institucija.

3. Antrinio ir tretinio LNSS veiklos organizavimo lygių valstybės visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos yra Valstybinės visuomenės sveikatos priežiūros tarnybai prie

Sveikatos apsaugos ministerijos pavaldžios įstaigos, teikiančios visuomenės sveikatos priežiūros paslaugas.

TREČIASIS SKIRSNIS

LNSS ĮSTAIGŲ FINANSAVIMO IR MATERIALINIO APRŪPINIMO YPATUMAI

57 straipsnis. LNSS įstaigų finansavimo šaltinių naudojimo tvarka

1. LNSS įstaigų finansavimo šaltinius nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.
2. Įstaigoms už tokias pat teikiamas sveikatos priežiūros paslaugas ir patarnavimus negali būti atlyginama iš kelių finansavimo šaltinių, išskyrus nemokamas paslaugas ir būtinausias visuomenės sveikatos priežiūros priemones, valstybines bei savivaldybių privalomasias sveikatos programas. Šių paslaugų ir priemonių finansavimo iš kelių šaltinių tvarką nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.
3. Šio straipsnio 2 dalies apribojimai netaikomi labdaros ir paramos būdu gautoms bei sveikatos fondų ir kitų fondų sveikatos priežiūrai skirtoms lėšoms.

58 straipsnis. LNSS įstaigų finansavimas iš valstybės ir savivaldybių biudžetų

1. Iš valstybės biudžeto asignavimų, skirtų sveikatos priežiūrai:
 - 1) finansuojamos antriam ar tretiam LNSS veiklos organizavimo lygiui akredituotų įstaigų teikiamos šio įstatymo nustatyta tvarka nemokamos paslaugos atitinkamų apskričių gyventojams antriniu lygiu ir visiems gyventojams tretiniu lygiu, taip pat būtinoji medicinos pagalba visiems gyventojams;
 - 2) finansuojamas būtinųjų visuomenės sveikatos priežiūros priemonių, įrašytų į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą, įgyvendinimas;
 - 3) finansuojamos privalomosios valstybinės sveikatos programos;
 - 4) atlyginamos įstaigų, akredituotų antriam ar tretiam LNSS veiklos organizavimo lygiui, nepaprastosios išlaidos ir tos išlaidos medicininei aparatūrai ir įrangai įsigyti ir įdiegti, kurių nekompensuoja asignavimai paslaugoms teikti;
 - 5) finansuojamos Sveikatos apsaugos ministerijos, krašto apsaugos sistemos, vidaus reikalų sistemos uždarnosios biudžetinės įstaigos;
 - 6) finansuojami medicinos mokslo taikomieji tyrimai.
2. Iš savivaldybės biudžeto asignavimų, skirtų sveikatos priežiūrai:
 - 1) finansuojamos įstaigų, akredituotų pirminiam LNSS veiklos organizavimo lygiui, šio įstatymo nustatyta tvarka teikiamos savivaldybės teritorijos gyventojams nemokamos paslaugos ir visiems nuolatiniais Lietuvos Respublikos gyventojams teikiamos būtinosios medicinos pagalbos paslaugos;
 - 2) finansuojamos Vyriausybės ar jos pavedimu Sveikatos apsaugos ministerijos nustatytos būtinosios visuomenės sveikatos priežiūros priemonės, įrašytos į šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sąrašą. Šios priemonės turi būti suderintos su Lietuvos savivaldybių asociacija;
 - 3) finansuojamos privalomosios savivaldybių sveikatos programos;
 - 4) atlyginamos įstaigų, akredituotų pirminiam LNSS veiklos organizavimo lygiui, nepaprastosios išlaidos ir tos išlaidos medicinos aparatūrai ir įrangai įsigyti bei diegti, kurių nekompensuoja asignavimai paslaugoms teikti.

59 straipsnis. Reikalavimai LNSS įstaigoms, įsigyjant sveikatos priežiūros technologijas

1. LNSS įstaigos sveikatos priežiūros technologijų, kurios naudojamos nemokamoms paslaugoms teikti, įsigijimo klausimą turi derinti su Sveikatos apsaugos ministerija, jei šios technologijos kainuoja daugiau negu nustatyta Sveikatos apsaugos ministerijos.
2. LNSS įstaigos privalomojo sveikatos draudimo lėšomis atlyginamoms paslaugoms teikti naudojamų sveikatos priežiūros technologijų įsigijimo klausimą turi derinti su Sveikatos apsaugos

ministerija ir Valstybinė ligonių kasa, jei šių technologijų kaina yra didesnė negu yra nustatyta Sveikatos apsaugos ministerijos.

3. Sveikatos apsaugos ministerija, skirstydama į Vyriausybės patvirtintą sąrašą įrašytas sveikatos priežiūros technologijas, pirmenybę teikia LNSS įstaigoms, akredituotoms tretiniam LNSS veiklos organizavimo lygiui.

60 straipsnis. Sveikatos priežiūros technologijų centralizuoto tiekimo LNSS įstaigoms atvejai

1. Kad būtų vienodos įstaigų, akredituotų LNSS veiklos organizavimo lygiams, naudojamos sveikatos priežiūros technologijos bei mažesnės įstaigų aprūpinimo šiomis technologijomis išlaidos, Sveikatos apsaugos ministerija turi teisę pagal Vyriausybės patvirtintą programą centralizuotai pirkti šias technologijas bei nustatyti jų paskirstymo tvarką.

2. Rengiant LNSS įstaigų aprūpinimo sveikatos priežiūros technologijomis ir jų unifikavimo programą, dalyvauja Sveikatos apsaugos ministerija, Akreditavimo tarnyba, Valstybinė medicininio audito inspekcija, Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba, Valstybinė ligonių kasa, Valstybinė visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba.

3. Centralizuotai pirkti sveikatos priežiūros technologijas galima tik viešo konkurso tvarka.

61 straipsnis. Nemedicininės veiklos išlaidų LNSS įstaigose apskaita

Jei LNSS įstaiga ne tik atlieka pagrindinę sveikatos priežiūrą, bet ir nemedicininę veiklą, ji privalo tvarkyti atskirą sveikatos priežiūros ir nemedicininės veiklos išlaidų apskaitą.

62 straipsnis. Studentų ir rezidentų mokymo LNSS įstaigose išlaidų atlyginimo tvarka

Studentų ir rezidentų mokymo LNSS įstaigose išlaidas Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka ir sąlygomis apmoka atitinkamos mokymo įstaigos arba patys besimokantieji.

III SKYRIUS

RELIGINIŲ BENDRUOMENIŲ IR BENDRIJŲ, VISUOMENINIŲ ORGANIZACIJŲ ASMENS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGOS

63 straipsnis. Religinių bendruomenių ir bendrijų, visuomeninių organizacijų asmens sveikatos priežiūros įstaigos

1. Religinės bendruomenės ir bendrijos, visuomeninės organizacijos savo įstatuose nustatytiems sveikatos priežiūros tikslams ir uždaviniams įgyvendinti turi teisę steigti asmens sveikatos priežiūros įstaigas.

2. Asmens sveikatos priežiūros įstaigos steigiamos iš šių organizacijų turto ir išlaikomos iš jų teisėtai gaunamų lėšų. Šios įstaigos pagal sutartis su LNSS veiklos užsakovais gali gauti valstybės ar savivaldybių biudžetų, privalomojo sveikatos draudimo ar valstybės ir savivaldybių sveikatos fondų lėšų. Šios sutartys sudaromos tik esant šio įstatymo 22 straipsnyje (išskyrus 22 straipsnio 2 dalies 1 punktą) numatytoms esminėms sutarčių sudarymo sąlygoms. Įstaigos dirba pagal Vyriausybės patvirtintus tipinius nuostatus.

64 straipsnis. Religinių bendruomenių ir bendrijų, visuomeninių organizacijų asmens sveikatos priežiūros įstaigų steigimas, akreditavimas, registravimas, valdymas, veikla, reorganizavimas, likvidavimas, jų lėšos, finansavimas, finansinės veiklos kontrolė

1. Religinėms bendruomenėms ir bendrijoms, visuomeninėms organizacijoms leidžiama steigti tik viešąsias įstaigas, kurios pagal savo veiklos tipą yra analogiškos pirminio ar antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio nomenklatūros įstaigoms.

2. Tokių įstaigų steigimui, akreditavimui, registravimui, valdymui, veiklai, reorganizavimui ir likvidavimui taikomi LNSS viešosioms įstaigoms keliami reikalavimai.

3. Šios įstaigos asmens sveikatos priežiūros paslaugas gyventojams privalo teikti nemokamai.

4. Šių įstaigų lėšų šaltinius ir finansinės veiklos kontrolės tvarką reglamentuoja Labdaros ir paramos, Visuomeninių organizacijų, Religinių bendruomenių ir bendrijų įstatymai, šis įstatymas, kiti įstatymai ir teisės aktai.

IV SKYRIUS ĮSTAIGŲ TEISĖS IR PAREIGOS

65 straipsnis. Įstaigų teisės

Sveikatos priežiūros įstaigų teises nustato Sveikatos sistemos įstatymas, šis ir kiti įstatymai ir teisės aktai.

66 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros įstaigos pareigos

1. Asmens sveikatos priežiūros įstaiga privalo:
 - 1) užtikrinti būtinąją medicinos pagalbą;
 - 2) užtikrinti, kad būtų įgyvendintos būtinios visuomenės sveikatos priežiūros priemonės pagal Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą;
 - 3) teikti tik tas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurios nurodytos įstaigai išduotame akreditavimo pažymėjime;
 - 4) užtikrinti, kad būtų naudojami tik tokios sveikatos priežiūros technologijos, kurios yra nustatyta tvarka aprobuotos ir (ar) leistos naudoti Lietuvos Respublikoje;
 - 5) užtikrinti, kad būtų pildomos ir saugomos pacientų ligos istorijos, ambulatorinės kortelės bei teikiama informacija apie pacientą valstybės institucijoms ir kitoms įstaigoms Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka;
 - 6) užtikrinti lygias pacientų teises į teikiamas sveikatos priežiūros paslaugas;
 - 7) atlyginti žalą, padarytą paciento sveikatai teikiant paslaugas;
 - 8) saugoti paciento medicininę paslaptį, išskyrus atvejus, kai asmens sveikatos priežiūros įstaiga privalo pateikti informaciją apie pacientą arba kai pacientas duoda sutikimą skelbti informaciją apie jo sveikatos būklę;
 - 9) informuoti teisės aktų nustatyta tvarka Sveikatos apsaugos ministeriją, įstaigų steigėjus ar savininkus apie įstaigoje įvykusius vidaus infekcijų atvejus ir protrūkius, kitus žalos pacientų sveikatai padarymo atvejus.
2. Įstatymai ir kiti teisės aktai asmens sveikatos priežiūros įstaigoms gali nustatyti ir kitų pareigų.

67 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros įstaigų vidaus tvarkos taisyklės

1. Asmens sveikatos priežiūros įstaigos privalo turėti vidaus tvarkos taisykles ir užtikrinti, kad jos būtų prieinamos pacientams susipažinti.
2. Vidaus tvarkos taisyklėse turi būti nurodyta :
 - 1) pacientų kreipimosi į įstaigą tvarka;
 - 2) nemokamų bei iš privalomojo sveikatos draudimo lėšų atlyginamų paslaugų nomenklatūra ir asortimentas, jų teikimo tvarka;
 - 3) pacientų teisės ir pareigos įstaigoje;
 - 4) pacientų lankymo, išrašymo ir perkėlimo į kitas asmens sveikatos priežiūros įstaigas tvarka;
 - 5) ginčų ir konfliktų tarp įstaigos ir pacientų sprendimo tvarka;
 - 6) informacijos pacientui ir jo artimiesiems apie paciento būklę teikimo tvarka;
 - 7) ligos istorijų, ambulatorinių kortelių, kitų dokumentų nuorašų darymo, išdavimo pacientui ar kitiems fiziniams ir juridiniams asmenims tvarka;
 - 8) įstaigos administracijos, kitų pagalbinių tarnybų darbo laikas;

9) darbų saugą reglamentuojančių įstatymų, kitų teisės aktų ir norminių dokumentų nuostatos;

10) paciento turimų dirbinių iš brangiųjų metalų, brangių protezų ir pinigų registravimo ir saugojimo tvarka.

3. Įstaigos darbuotojai privalo turėti pareigines instrukcijas.

68 straipsnis. Paciento guldymo į stacionarinę įstaigą tvarka

1. Draudžiama paguldyti į stacionarinę įstaigą asmenį be jo sutikimo.

2. Draudžiama paguldyti į stacionarinę įstaigą nepilnametį ar neveiksnų asmenį be jo įstatyminių atstovų sutikimo.

3. Paciento ar jo įstatyminių atstovų sutikimo nereikia:

1) kai yra grėsmė asmens gyvybei ir jis pats dėl to negali tokio sutikimo duoti;

2) kai yra grėsmė nepilnamečio ar neveiksnaus asmens gyvybei, o jo įstatyminių atstovų negalima greitai surasti;

3) kitais įstatymų numatytais atvejais.

4. Skubaus asmens paguldymo į įstaigą tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

69 straipsnis. Pacientų registras asmens sveikatos priežiūros įstaigose

1. Įstaigos privalo tvarkyti pacientų, įrašytų į pacientų registrą, apskaitą bei teikti ataskaitas apie pacientų sveikatos priežiūrą Sveikatos apsaugos ministerijai. Kiekvienam pacientui turi būti ligos ar slaugos istorija, ambulatorinė kortelė ar apie jo kreipimąsi turi būti pažymima registracijos žurnale. Šių dokumentų originalai saugomi įstaigoje.

2. Pacientų apskaitos ir ataskaitų apie pacientų sveikatos priežiūrą pateikimo valstybės ar savivaldybių institucijoms tvarką nustato ir pacientų registro nuostatus tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija.

70 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros įstaigos pareigos pacientui mirus

1. Pacientui mirus, įstaiga privalo ne vėliau kaip per 12 valandų pranešti apie tai jo šeimos nariams, jo įstatyminiams atstovams arba paciento, jam gyvam esant, nurodytiems asmenims.

2. Paciento mirties įstaigoje patvirtinimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

3. Pacientui mirus įstaigoje, patologoanatominis tyrimas daromas, kai:

1) reikalauja mirusiojo šeimos nariai ar įstatyminiai atstovai ;

2) mirtis staigi ar netikėta;

3) neaiški mirties priežastis;

4) mirštama po chirurginių intervencijų, diagnostikos ir gydymo procedūrų;

5) mirštama nuo profesinių ar infekcinių ligų arba įtariama, jog mirties priežastis profesinė ar infekcinė liga;

6) miršta naujagimis ar vaikas;

7) miršta nėščioji ar gimdyvė;

8) miršta asmuo, neišbuvęs stacionare 24 valandų;

9) kitais įstatymų numatytais atvejais.

4. Pacientui mirus, teisės medicinos ekspertizė daroma, kai:

1) mirtis įvyksta nuo sužalojimo, apsinuodijimo ar kriminalinio aborto;

2) nežinoma mirusiojo asmenybė;

3) įtariama, jog staigios mirties priežastis yra smurtas;

4) kitais būdais negalima nustatyti mirties priežastis;

5) kitais įstatymų numatytais atvejais, gavus teisėsaugos institucijų reikalavimą.

5. Įstaiga garantuoja mirusiojo kūno nemokamą apsaugą iki tol, kol jį atsiims mirusiojo šeimos nariai, jo įstatyminiai atstovai arba paciento, jam gyvam esant, nurodyti asmenys, bet ne ilgiau kaip 4 paras po patologoanatominio tyrimo ar teismo medicinos ekspertizės atlikimo.

6. Pasibaigus šio straipsnio 5 dalyje nurodytam terminui, įstaiga mirusiojo kūną perduoda teritorijos lavoninei.

71 straipsnis. Visuomenės sveikatos priežiūros įstaigos pareigos

1. Visuomenės sveikatos priežiūros įstaiga privalo:
 - 1) užtikrinti, kad būtų įgyvendintos būtinosios visuomenės sveikatos priežiūros priemonės;
 - 2) teikti tik tas paslaugas, kurios nurodytos įstaigai išduotame akreditavimo pažymėjime;
 - 3) naudoti tik tuos tyrimo metodus ir tik tas sveikatos priežiūros technologijas, kurios yra aprobuotos ir leistos Lietuvos Respublikoje;
 - 4) užtikrinti fizinių ir juridinių asmenų komercinės paslapties išsaugojimą.
2. Įstatymai ir kiti teisės aktai visuomenės sveikatos priežiūros įstaigoms gali nustatyti ir kitas pareigas.

72 straipsnis. Visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų vidaus tvarkos taisyklės

1. Visuomenės sveikatos priežiūros įstaigos privalo turėti įstaigos įstatų nustatyta tvarka patvirtintas vidaus tvarkos taisykles.
2. Vidaus tvarkos taisyklėse turi būti nurodyta:
 - 1) juridinių ir fizinių asmenų kreipimosi į įstaigą tvarka;
 - 2) su įstaiga susijusių juridinių ir fizinių asmenų teisės ir pareigos;
 - 3) ginčų ir konfliktų tarp įstaigos ir juridinių ar fizinių asmenų sprendimo tvarka;
 - 4) informacijos suinteresuotiems juridiniams ir fiziniams asmenims apie įstaigos veiklą suteikimo tvarka;
 - 5) įstaigos darbo laikas ir jo paskirstymas.
3. Įstaigos darbuotojai privalo turėti pareigines instrukcijas.

III DALIS ĮSTAIGŲ VEIKLOS KONTROLĖ

73 straipsnis. Įstaigų inspektorius

1. Sveikatos apsaugos ministras gali paskirti įstaigos veiklai patikrinti inspektorių. Inspektoriams gali būti Sveikatos apsaugos ministerijos, jai pavaldžių valstybės institucijų pareigūnai, įstaigų specialistai. Inspektorius neturi būti susietas darbo santykiais su tikrinama įstaiga.
2. Inspektorius turi teisę:
 - 1) bet kuriuo laiku, pateikęs paskyrimo dokumentą, netrukdomai patekti į įstaigą ir tikrinti, ar nėra pažeidžiami teisės aktų ir(ar) normatyvinių dokumentų reikalavimai;
 - 2) reikalauti ir gauti visą reikalingą informaciją, dokumentus, medžiagą, laboratorinius mėginius, ligonių medicininių apžiūrų ir tyrimų duomenis, įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų žodinius ir raštiškus pasiaiškinimus, kurie reikalingi patikrinimui atlikti;
 - 3) reikalauti, kad būtų atlikti pacientų papildomi tyrimai (kurie atliekami įstaigoje);
 - 4) reikalauti iš įstaigos administracijos vadovo nušalinti iki vieno mėnesio sveikatos priežiūros specialistą ir būtina patikrinti jo profesinę kompetenciją, jei buvo nustatyti šio specialisto profesinės veiklos trūkumai, kurie galėjo lemti ar lėmė pavojų ar žalą pacientų sveikatai. Sveikatos priežiūros specialistų nušalinimo nuo darbo konkrečius pagrindus bei profesinės kompetencijos patikrinimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija. Nušalinimo nuo darbo laikotarpiu sveikatos priežiūros specialistui sustabdomas darbo užmokesčio mokėjimas;
 - 5) įstatymų nustatyta tvarka patraukti įstaigos darbuotojus atsakomybėn už sveikatinimo įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus.
3. Inspektoriaus reikalavimą nušalinti sveikatos priežiūros specialistą nuo pareigų privalo įgyvendinti įstaigos administracijos vadovas. Sveikatos priežiūros specialistas turi teisę apskusti tokį sprendimą Sveikatos apsaugos ministerijai, kuri privalo išnagrinėti jo pareiškimą per 7 dienas nuo pareiškimo padavimo dienos.
4. Trukdymas inspektoriui atlikti pareigas užtraukia pareigūnams įstatymų nustatyta atsakomybę.

5. Inspektorius per nustatytą terminą privalo pateikti tikrinimo aktą, išvadas ir rekomendacijas sveikatos apsaugos ministrui.

6. Inspektorius, remdamasis patikrinimo medžiaga, turi teisę teikti išvadas ir rekomendacijas sveikatos apsaugos ministrui, Akreditavimo tarnybai, kitoms įstaigų veiklą kontroliuojančioms valstybės institucijoms dėl:

- 1) teisės pažeidimus padariusio sveikatos priežiūros specialisto (specialistų) kvalifikacijos įvertinimo arba licencijos užsiimti sveikatos priežiūra sustabdymo ar galiojimo panaikinimo;
 - 2) teisės pažeidimus padariusio asmens (asmenų) atleidimo iš darbo (pareigu);
 - 3) įstaigos ar jos padalinio arba filialo akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai panaikinimo;
 - 4) įstaigos veiklos sustabdymo;
 - 5) įstaigos valdymo organų nušalinimo ir laikinojo administratoriaus paskyrimo.
7. Už tarnybinių įgaliojimų viršijimą inspektorius atsako įstatymų nustatyta tvarka.

74 straipsnis. Paslaugų teikimo įstaigoje sustabdymas

1. Sveikatos apsaugos ministras jo paskirto inspektoriaus ar Akreditavimo tarnybos motyvuotu teikimu turi teisę sustabdyti įstaigoje visų ar tam tikrų paslaugų teikimą, jei:

- 1) įstaiga arba jos padalinys ar filialas verčiasi neakredituota veikla;
- 2) akredituotos įstaigos arba jos padalinio ar filialo atliekama sveikatos priežiūra neatitinka teisės aktų ar normatyvinių dokumentų reikalavimų ir dėl to yra realus pavojus pacientų sveikatai arba padaroma žala žmonių sveikatai, nuostoliai juridiniams ir fiziniams asmenims;
- 3) įstaiga nėra įregistruota įstaigų registre ar įregistruota pažeidžiant šio įstatymo reikalavimus ir daugiau kaip 3 mėnesius nevykdo įstaigų registro tvarkytojo reikalavimų;
- 4) įstaigoje sveikatos priežiūrą atlieka asmenys, neturintys tam teisės;
- 5) įstaigos ar jos padalinio patalpos, eksploatavimas, sveikatos priežiūros technologijos neatitinka teisės aktų ir(ar) normatyvinių dokumentų reikalavimų.

2. Įstaigos paslaugų teikimas gali būti sustabdomas ne ilgiau kaip 3 mėnesiams. Sveikatos apsaugos ministras, priėmęs tokį sprendimą, privalo raštu informuoti įstaigą apie konkrečius tokio sprendimo motyvus bei terminą pažeidimams ar trūkumams pašalinti.

3. Sustabdžius įstaigoje paslaugų teikimą, įstaigos pacientai Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka perkeliama į kitas įstaigas.

4. Įstaiga per Sveikatos apsaugos ministerijos nurodytą terminą privalo pašalinti trūkumus. Tik tuo atveju jos veikla sveikatos apsaugos ministro įsakymu gali būti atnaujinta.

5. Jei įstaiga minėtų trūkumų nepašalina, įstaigos akreditavimas panaikinamas arba, nušalinus įstaigos valdymo organus, paskiriamas laikinasis administratorius.

6. Įstaigos nuostoliai, atsiradę dėl nepagrįsto ir neteisėto paslaugų teikimo sustabdymo, atlyginami Sveikatos apsaugos ir Finansų ministerijų nustatyta tvarka.

7. Ginčus dėl sprendimo sustabdyti paslaugų teikimą sprendžia teismas įstatymų nustatyta tvarka.

75 straipsnis. Įstaigos valdymo organų nušalinimo ir laikinojo administratoriaus skyrimo tvarka

1. Įstaigos valdymo organai nušalinami ir laikinasis administratorius skiriamas, jeigu:

- 1) įstaiga nepašalina nustatytų pažeidimų ar trūkumų ir dėl to iškyla grėsmė jos teikiamų paslaugų tinkamumui bei pacientų sveikatai, tačiau dar yra reali galimybė pataisyti padėtį;
- 2) įstaigoje tais pačiais metais pasikartoja hospitalinės infekcijos protrūkis dėl įstaigos administracijos organizacinės veiklos trūkumų;
- 3) įstaigoje tais pačiais kalendoriniais metais yra daugiau kaip vienas mirties atvejis dėl įstaigos specialisto ar specialistų kaltės.

2. Laikinas administratorius skiriamas laikotarpiui iki šešių mėnesių. Laikinojo administratoriaus prašymu sveikatos apsaugos ministras gali pratęsti šį terminą iki vienerių metų.

76 straipsnis. Įstaigos laikinasis administratorius

1. Įstaigos laikinasis administratorius – tai įstaigos valdymo organų nušalinimo laikotarpiui sveikatos apsaugos ministro skiriamas sveikatos priežiūros įstaigos vadovas. Įstaigų laikinųjų administratorių kvalifikacinius reikalavimus nustato Sveikatos apsaugos ministerija. Laikinoju administratoriumi negali būti įstaigos, kurios valdymo organai nušalinami, darbuotojas.

2. Nuo laikinojo administratoriaus paskyrimo dienos visi įstaigos valdymo organų įgaliojimai pereina laikinajam administratoriui.

3. Laikinasis administratorius turi teisę nutraukti ar sudaryti darbo sutartis su įstaigos valdymo organų nariais ir kitais darbuotojais.

4. Laikinajam administratoriui neprivalomi įstaigos steigėjo ar savininko sprendimai, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus.

5. Laikinasis administratorius be įstaigos steigėjo ar savininko įgaliojimų ar sutikimo negali parduoti ar kitaip perleisti, įkeisti turto, reorganizuoti ar likviduoti įstaigos, spręsti kitų įstaigos steigėjo ar savininko išimtinai kompetencijai priklausančių klausimų.

6. Apie administravimo eigą ir rezultatus laikinasis administratorius privalo informuoti sveikatos apsaugos ministrą, Akreditavimo tarnybą ir įstaigos steigėją ar savininką jų nustatytais terminais ir tvarka.

7. Laikinasis administratorius privalo paskirti įstaigos reviziją ir atlikti higieninę, epidemiologinę, darbų saugos ir medicininio audito ekspertizę. Ekspertizės turi būti atliktos per 3 mėnesius nuo laikinojo administratoriaus paskyrimo dienos.

8. Revizijos metu nustačius įstatymų, kitų teisės aktų ir(ar) normatyvinių dokumentų pažeidimus, laikinasis administratorius kreipiasi į Akreditavimo tarnybą dėl akreditavimo panaikinimo ir informuoja apie tai Sveikatos apsaugos ministeriją.

9. Laikinasis administratorius už žalą įstaigai, atsiradusią dėl jo kaltės, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

77 straipsnis. Įstaigos laikinojo administratoriaus atšaukimas

Įstaigos laikinasis administratorius sveikatos apsaugos ministro įsakymu atšaukiamas prieš terminą, jeigu:

- 1) Akreditavimo tarnyba nustato, kad įstaiga gali patikimai ir stabiliai veikti;
- 2) panaikintas įstaigos akreditavimas.

78 straipsnis. Akreditavimo tarnybos atliekama įstaigų veiklos kontrolė

1. Akreditavimo tarnyba turi teisę:

- 1) įspėti įstaigą dėl jos veiklos trūkumų ir pažeidimų bei nustatyti jų pašalinimo terminus;
- 2) įstatymų nustatyta tvarka skirti įstaigos valdymo organų vadovams administracines nuobaudas;

3) reikalauti, kad būtų patikrinta įstaigos sveikatos priežiūros specialistų kvalifikacija;

4) panaikinti akreditavimą visoms paslaugoms ar jų daliai.

2. Akreditavimo tarnyba taiko įstaigoms veiklos kontrolės priemones, atsižvelgdama į pažeidimo, kurio pagrindu taikoma kontrolės priemonė, turinį.

3. Akreditavimo tarnybos sprendimai dėl kontrolės priemonių taikymo gali būti per 30 dienų skundžiami įstatymo nustatyta tvarka. Apskundimas nesustabdo Akreditavimo tarnybos nutarimo vykdymo.

79 straipsnis. Įstaigų veiklos kontrolės priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Akreditavimo tarnyba priima sprendimą dėl šiame įstatyme numatytų įstaigų kontrolės priemonių taikymo, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) Akreditavimo tarnybai nepateikta įstaigų veiklos kontrolei atlikti būtina informacija ar dokumentai arba ši informacija ir dokumentai neatitinka tikrovės;

2) pažeisti įstatymai ir kitų teisės aktų ir(ar) normatyvinių dokumentų, reguliuojančių įstaigų veiklą, reikalavimai.

2. Klausimas dėl kontrolės priemonės taikymo įstaigai svarstomas dalyvaujant jos atstovams. Jeigu įstaigos atstovai neatvyksta į klausimo svarstymą, sprendimas taikyti kontrolės priemonę priimamas be jų.

3. Sprendimas dėl įstaigų kontrolės priemonių taikymo, išskyrus kontrolės priemonę, nurodytą šio įstatymo 78 straipsnio 1 dalies 2 punkte, privalo būti priimtas per 3 mėnesius nuo pažeidimo nustatymo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip vieneri metai, kontrolės priemonės negali būti taikomos.

80 straipsnis. Akreditavimo tarnybos atliekama sveikatos priežiūros specialistų veiklos kontrolė

Jei sveikatos priežiūros specialistas, teikdamas paslaugas neteisėtais veiksmais sukėlė pavojų ar padarė žalą pacientų sveikatai ar gyvybei, Akreditavimo tarnyba turi teisę:

1) reikalauti nušalinti iki vieno mėnesio sveikatos priežiūros specialistą nuo pareigų, kad būtų įvertinta jo profesinė kompetencija. Nušalinimo nuo darbo laikotarpiu jam sustabdomas darbo užmokesčio mokėjimas;

2) reikalauti įvertinti sveikatos priežiūros specialisto kvalifikacinę kompetenciją, nenušalinant jo nuo pareigų;

3) panaikinti sveikatos priežiūros specialisto akreditavimą sveikatos priežiūros veiklai.

81 straipsnis. Uždarnosios biudžetinės įstaigos veiklos kontrolė

1. Uždarnosios biudžetinės įstaigos veiklos kontrolė atliekama Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Uždarnosios biudžetinės įstaigos veiklos viešumas užtikrinamas šių įstaigų nuostatuose nustatyta tvarka.

82 straipsnis. Pelno siekiančios įstaigos gaunamų biudžetinių lėšų kontrolė

Jeigu pelno siekiančios įstaigos įstatymų nustatyta tvarka gauna lėšų iš valstybės arba savivaldybių biudžetų, Sveikatos apsaugos ministerija bei jos įgaliotos institucijos, Valstybės kontrolės pareigūnai, savivaldybių kontrolieriai turi teisę tikrinti, kaip tos lėšos naudojamos.

IV DALIS

NEMOKAMŲ IR MOKAMŲ PASLAUGŲ TEIKIMO LNSS ĮSTAIGOSE TVARKA

I SKYRIUS

NEMOKAMOS PASLAUGOS

83 straipsnis. Asmenys, turintys teisę į nemokamas paslaugas LNSS įstaigose

1. Į nemokamas paslaugas, kurias teikia LNSS įstaigos, turi teisę:

1) Lietuvos Respublikos piliečiai ir jų nepilnamečiai vaikai;

2) nuolatiniai Lietuvos Respublikos gyventojai ir jų nepilnamečiai vaikai;

3) asmenys, neturintys Lietuvos Respublikos pilietybės, bet turintys leidimą laikinai gyventi Lietuvoje, ir jų nepilnamečiai vaikai.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti asmenys toliau šiame įstatyme vadinami nuolatiniais gyventojais.

3. Užsienio šalių piliečiams LNSS įstaigos nemokamai teikia tik Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytos nomenklatūros ir asortimento būtinąją medicinos pagalbą, jeigu ko kita nenustato Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys.

4. Dokumentų, liudijančių gyventojų priklausymą asmenims, išvardytiems šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose, pateikimo LNSS įstaigoms formas ir tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Vidaus reikalų ministerija.

84 straipsnis. Nemokamų paslaugų, teikiamų nuolatiniais gyventojams, nomenklatūros nustatymas

1. Visiems nuolatiniais gyventojams nemokamai teikiamos paslaugos tik pagal šio įstatymo 85 straipsnyje patvirtintą nemokamų paslaugų nomenklatūrą.

2. Sveikatos sistemos įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 2, 4, 5, 6 ir 8 punktuose išvardytų kategorijų asmenims nemokamai teikiamos paslaugos pagal visas asmens sveikatos priežiūros paslaugų rūšis, nurodytas Sveikatos sistemos įstatymo II dalies II skyriuje, ir Vyriausybės patvirtintą šių paslaugų asortimentą.

3. Sveikatos sistemos įstatymo 18 straipsnio pirmosios dalies 3 punkte išvardytų kategorijų asmenims nemokamai teikiamos paslaugos pagal Vidaus reikalų ministerijos ir Sveikatos apsaugos ministerijos teikimu Vyriausybės patvirtintas asmens sveikatos priežiūros paslaugų rūšis ir Vyriausybės patvirtintą šių paslaugų asortimentą.

4. Stomatologinės priežiūros nemokamų paslaugų mastus ir jų teikimo tvarką nustato Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstatymas, kiti įstatymai bei teisės aktai ir normatyviniai dokumentai.

85 straipsnis. Nemokamų paslaugų, teikiamų visiems nuolatiniais gyventojams, nomenklatūra

1. Nemokamai teikiamų prevencinės medicinos pagalbos paslaugų nomenklatūra:

1) informacinės paslaugos ligų, kurių gydymo išlaidos atlyginamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų, profilaktikos klausimais;

2) Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtinto sąrašo užkrečiamųjų ligų imunoprofilaktika ir chemioprofilaktika;

3) profilaktiniai patikrinimai pagal Vyriausybės nustatytą profesijų, darbų, gamybų bei asmenų, bendravusių su ligoniais, susirgusiais užkrečiamomis ligomis, nurodytomis Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintame sąraše, sąrašą. Į šiame punkte nurodytą sąrašą neįtraukiami profilaktiniai patikrinimai pagal Žmonių saugos darbe ir Sveikatos draudimo įstatymų reikalavimus.

2. Nemokamai teikiamų atstatomosios medicinos pagalbos paslaugų nomenklatūra:

1) būtinoji medicinos pagalba pagal Vyriausybės patvirtintas ligų ar sužalojimų grupes;

2) dantų, galūnių, sąnarių, kitų organų protezavimas sergant ligomis, nurodytomis Vyriausybės patvirtintame sąraše (išskyrus protezavimą, atlyginamą iš privalomojo sveikatos draudimo lėšų);

3) hemodializė, kraujo transfuzijos;

4) organų ir audinių transplantavimas pagal Vyriausybės patvirtintus mastus.

3. Nemokamai teikiamų medicininės reabilitacijos, slaugos, socialinių paslaugų ir patarnavimų nomenklatūra:

1) slaugos ir socialinės paslaugos bei patarnavimai palaikomojo gydymo ir slaugos ligoninėse ne ilgiau kaip keturis mėnesius per kalendorinius metus;

2) medicininė reabilitacija, sergant ligomis, nurodytomis Vyriausybės patvirtintame sąraše;

3) patarnavimai, pagal Sveikatos sistemos 47 straipsnį priskiriami sveikatos priežiūrai.

4. Nemokamai teikiamų asmens sveikatos ekspertizės paslaugų nomenklatūra:

1) medicininė laikinojo nedarbingumo ekspertizė;

2) ilgalaikio ir visiško nedarbingumo ekspertizė;

3) teisės medicinos ekspertizė pagal kvotos, tardymo organų, prokuroro ar teismo nutartis;

4) teisės psichiatrinė ir teisės narkologinė ekspertizė pagal kvotos, tardymo organų, prokuroro ar teismo nutartis;

5) patologoanatominis mirusiojo tyrimas.

5. Nemokamos paslaugos pagal šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą nemokamų paslaugų nomenklatūrą teikiamos visiems nuolatiniais gyventojams.

6. Sveikatos apsaugos ministerija privalo kiekvienų kalendorinių metų paskutinį ketvirtį apsvarstyti ir tvirtinti numatomus kitiems kalendoriniams metams ligų diagnostikos būtinųjų priemonių sąrašus, standartines gydymo metodikas, būtinąjį vaistų ir kitų medicininės paskirties gaminių, reikalingų nemokamoms paslaugoms LNSS įstaigose teikti, asortimentą.

7. Sąrašai ligų, pagal kuriuos teikiamos nemokamos paslaugos, yra tvirtinami kitiems metams kiekvienų kalendorinių metų paskutinį ketvirtį ir viešai skelbiami pagal šių institucijų patvirtintą tvarką.

86 straipsnis. Nemokamų paslaugų mastai

1. Nemokamų paslaugų mastai apima:

- 1) šio įstatymo 84 ir 85 straipsniuose nustatytų kategorijų asmenims teikiamų nemokamų paslaugų nomenklatūrą;
 - 2) nemokamų paslaugų asortimentą pagal šio įstatymo 84 ir 85 straipsniuose išvardytą paslaugų nomenklatūrą;
 - 3) nustatyto asortimento nemokamų paslaugų skaičių.
2. Nemokamų paslaugų asortimentas apima ligų diagnostikos būtinąsias priemones ir gydymo priemones pagal sveikatos apsaugos ministro patvirtintas gydymo metodikas.

87 straipsnis. Nemokamų paslaugų mastų nustatymo tvarka ir jų finansavimo šaltiniai

1. Nemokamų paslaugų mastų nustatymo metodiką tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija.
2. Nemokamų paslaugų mastus kitiems kalendoriniams metams nustato ir patvirtina (pagal LNSS veiklos organizavimo lygį) Vyriausybė ir vietos savivaldos vykdomosios institucijos einamųjų kalendorinių metų paskutinį ketvirtį. Patvirtinti nemokamų paslaugų mastai viešai skelbiami visuomenės informavimo priemonėse.
3. Nemokamų paslaugų, teikiamų gyventojams LNSS įstaigose, finansavimo šaltiniai yra valstybės ir savivaldybių biudžetai.

II SKYRIUS

NEMOKAMŲ PASLAUGŲ TEIKIMO TVARKA

88 straipsnis. Nemokamų paslaugų teikimo LNSS įstaigose esminės sąlygos

1. Nemokamų paslaugų teikimo LNSS įstaigose esminės sąlygos yra:
 - 1) paciento kreipimasis dėl nemokamų paslaugų gavimo į gydytojus, kurie dirba paciento gyvenamojoje vietoje esančioje pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose (toliau – pirminės sveikatos priežiūros gydytojas). Šių gydytojų specialybių sąrašą tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija;
 - 2) paciento kreipimasis dėl nemokamų paslaugų gavimo į antrinio ir tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigas. Šiuo atveju pacientas privalo pateikti pirminės sveikatos priežiūros gydytojo siuntimą dėl nemokamų paslaugų suteikimo, išskyrus atvejus, kai pacientas kreipėsi dėl AIDS, lytiniu keliu plintančių ir užkrečiamų odos ligų;
 - 3) LNSS įstaigos, kuri siunčia pacientą į kitą LNSS įstaigą, motyvuotas poreikio tolesnėms nemokamoms paslaugoms kitoje įstaigoje pagrindimas bei suteiktų nemokamų paslaugų aprašymas pagal Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintus reikalavimus.
2. Reikalavimai, išdėstyti šio straipsnio 1 dalyje, netaikomi pacientams, kurie kreipiasi į LNSS įstaigas dėl būtiniosios medicinos pagalbos suteikimo.
3. Nemokamų paslaugų teikimo Krašto apsaugos ministerijos sistemos ir Vidaus reikalų ministerijos sistemos uždarnosiose biudžetinėse įstaigose esmines sąlygas nustato Vyriausybė.

89 straipsnis. Nemokamų paslaugų teikimo LNSS įstaigose tvarka

1. Nemokamos paslaugos pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose, esančiose atitinkamos savivaldybės teritorijoje, teikiamos tik tos savivaldybės gyventojams.
2. Nemokamos paslaugos antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose teikiamos tik atitinkamos apskrities nuolatiniais gyventojams.
3. Teikti nemokamas paslaugas kelių apskričių ar visos Lietuvos nuolatiniais gyventojams gali tik įrašytos į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigos.

4. Nemokamos paslaugos tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose teikiamos nuolatiniams gyventojams neatsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą.

5. Vilniaus universiteto ir Kauno medicinos akademijos ligoninės Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka ir mastu mokslo ir mokymo tikslams teikia ir pirminės bei antrinės sveikatos priežiūros nemokamas paslaugas.

6. Būtinoji medicinos pagalba LNSS įstaigose teikiama nemokamai, neatsižvelgiant į paciento apsilankymų įstaigoje per kalendorinius metus skaičių ir jo gyvenamąją vietą.

90 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių biudžetų asignavimų nemokamoms paslaugoms planavimas

1. Valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos nemokamoms paslaugoms finansuoti numatomos ir tvirtinamos valstybės ir savivaldybių biudžetuose.

2. Lėšų, skirtų nemokamoms paslaugoms finansuoti, apskaičiavimo metodiką tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija, suderinusi su Finansų ministerija.

3. Valstybės ir savivaldybių biudžeto minimalūs asignavimai, skirti nemokamoms paslaugoms finansuoti kalendoriniais metais, negali būti mažesni už šiam tikslui skirtus praėjusių kalendorinių metų biudžetinius asignavimus.

4. Aukštesniojo LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigos, teikiančios nemokamas paslaugas, priskiriamos žemesniojo LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigoms, neturi teisės gauti už šių paslaugų teikimą didesnių asignavimų nei tai yra nustatyta žemesnio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigoms.

91 straipsnis. Skirtumų tarp gautų nemokamų paslaugų bazinių ir faktinių kainų kompensavimas pacientams, pasirenkantiems paslaugas, neįnešančias į nemokamų paslaugų mastus

1. Jei asmenys, kurie įstatymų nustatyta tvarka turi teisę į visas nemokamas paslaugas, naudodamiesi nemokamomis sanatorinio kurortinio gydymo, taip pat ambulatorinio gydymo paslaugomis, savo iniciatyva pasirenka paslaugas, neįnešančias į nemokamų paslaugų mastus, skirtumai tarp jų pasirenkamų paslaugų faktinių kainų ir nemokamų paslaugų bazinių kainų kompensuojami iš valstybės ar savivaldybių biudžetų Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Jei asmenys, kurie yra apdrausti privalomuoju sveikatos draudimu, tačiau nesumokėję visų privalomojo sveikatos draudimo įmokų, naudojami nemokamomis sanatorinio kurortinio gydymo, taip pat ambulatorinio gydymo paslaugomis ir savo iniciatyva pasirenka paslaugas, neįnešančias į nemokamų paslaugų mastus, skirtumą tarp jų pasirenkamų paslaugų faktinių kainų ir nemokamų paslaugų bazinių kainų apmoka patys Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Jei asmenys, kurie yra apdrausti privalomuoju sveikatos draudimu, naudojami nemokamomis sanatorinio kurortinio gydymo, taip pat ambulatorinio gydymo paslaugomis ir savo iniciatyva pasirenka paslaugas, neįnešančias į nemokamų paslaugų mastus, skirtumai tarp jų pasirenkamų paslaugų faktinių kainų ir nemokamų paslaugų bazinių kainų kompensuojami iš privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto tokia pat tvarka, kokia yra numatyta Sveikatos draudimo įstatyme analogiškų paslaugų kainoms kompensuoti.

4. Jei asmenys, kurie įstatymų nustatyta tvarka turi teisę į visas nemokamas paslaugas, naudodamiesi nemokamomis stacionarinio gydymo paslaugomis, savo iniciatyva pasirenka paslaugas, neįnešančias į nemokamų paslaugų mastus, skirtumą tarp jų pasirenkamų paslaugų faktinių kainų ir nemokamų paslaugų bazinių kainų apmoka patys Vyriausybės nustatyta tvarka.

5. Vyriausybė ir vietos savivaldos vykdomosios institucijos turi teisę pervesti lėšas, skirtas nemokamoms paslaugoms finansuoti, į privalomojo sveikatos draudimo fondą ir suteikti jam teisę disponuoti šiomis lėšomis.

92 straipsnis. Gyventojų informavimas apie nemokamas paslaugas ir įstaigos vadovų bei sveikatos priežiūros specialistų atsakomybę

Įstaigos privalo teikti informaciją gyventojams apie nemokamų paslaugų rūšis ir jų teikimo mastus. Šios informacijos teikimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

III SKYRIUS SVEIKATOS DRAUDIMU GARANTUOJAMŲ PASLAUGŲ TEIKIMO ĮSTAIGOSE TVARKA

93 straipsnis. Privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamų paslaugų asmens sveikatos priežiūros įstaigose teikimo tvarka

1. Privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo tvarka nustatoma kiekvienos LNSS įstaigos sveikatos priežiūros sutartyje su teritorine ligonių kasa.

2. Privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamos paslaugos ir jų kainos kiekvienoje įstaigoje skelbiamos viešai.

3. Kiekvienas asmuo turi teisę į informaciją apie privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamų paslaugų mastus ir kainas.

4. Pacientai, LNSS sistemoje pageidaujantys gauti paslaugų, kurios neįeina į privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamus paslaugų mastus, apmoka faktinių paslaugų ir garantuojamų paslaugų kainų skirtumą.

5. Asmenys, turintys teisę į privalomuoju sveikatos draudimu garantuojamas paslaugas, jei kreipiasi į LNSS įstaigas dėl šių paslaugų gavimo, privalo pateikti šioms įstaigoms įstatymų nustatytus dokumentus.

6. Įstaigų gydymo tarybos deleguoja po 3 atstovus nuo įstaigos deryboms su teritorinėmis ligonių kasomis dėl privalomojo sveikatos draudimo paslaugų organizavimo.

94 straipsnis. Papildomu sveikatos draudimu garantuojamų paslaugų asmens sveikatos priežiūros įstaigose teikimo tvarka

1. Papildomu sveikatos draudimu garantuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo tvarka nustatoma LNSS įstaigos sveikatos priežiūros sutartyje su sveikatos draudimo organizacija.

2. Kiekvienas asmuo turi teisę į informaciją apie papildomu sveikatos draudimu garantuojamų paslaugų mastus ir kainas.

IV SKYRIUS PASLAUGŲ PAGAL SVEIKATINIMO VEIKLOS SUTARTIS TEIKIMO PAGRINDAI BEI MOKAMOS PASLAUGOS IR PATARNAVIMAI

95 straipsnis. Paslaugos pagal sveikatinimo veiklos sutartis ir jų teikimo pagrindai

Paslaugos pagal sveikatinimo veiklos sutartis apima:

1) papildomas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurios neįtraukiamos į šio įstatymo 85, 86 ir 87 straipsnių nustatyta tvarka tvirtinamus nemokamų paslaugų mastus;

2) asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurios nepriskiriamos paslaugoms, garantuojamoms privalomuoju sveikatos draudimu;

3) visas visuomenės sveikatos priežiūros paslaugas, kurios nepriskiriamos Vyriausybės patvirtintai būtinųjų visuomenės sveikatos priežiūros priemonių nomenklatūrai.

96 straipsnis. Mokamų paslaugų teikimo pagrindai

1. Mokamų paslaugų nomenklatūrą, jų teikimo ir mokėjimo už jas tvarką nustato Sveikatos sistemos įstatymas.

2. Mokamų paslaugų formavimo principus, jų asortimento išplėtimo pagrindus nustato Vyriausybė.

3. Informacija apie mokamas paslaugas skelbiama viešai.

V DALIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

97 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

98 straipsnis. Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo įsigaliojimo tvarka

1. Šio įstatymo 1, 2, 4, 5, 11, 12 straipsniai, 14 straipsnio 1 dalis, 15 straipsnio 1 dalis, 17 straipsnio 1 dalis, 19 straipsnis, 21 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 23, 24, 25, 26, 27 straipsniai, 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 57 straipsnis, 58 straipsnio 1 dalis, 2 dalis, išskyrus jos 2 punktą, 59 straipsnio 1 ir 3 dalys, 61 straipsnis, 65, 66, 67 straipsniai, 68 straipsnio 1 ir 2 dalys, 70, 71, 72 straipsniai, 73 straipsnis, 74 straipsnis (atsižvelgiant į šio įstatymo I dalies II skyriaus antrojo ir trečiojo skirsnio įsigaliojimo tvarką), 75, 76, 77, 78, 79 straipsniai, 80 straipsnis, išskyrus jo 3 punktą, 82 straipsnis, 83 straipsnio 1 ir 2 dalys, 84 straipsnio 1 ir 4 dalys, 85 straipsnis, išskyrus jo 1 dalies 2 ir 3 punktus, 2 dalies 1, 2 ir 4 punktus, 3 dalies 2 punktą, 6 dalį, 86 straipsnio 1 dalis, 87 straipsnio 2 ir 3 dalys, 89 straipsnio 1, 2, 4 ir 6 dalys, 90 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, 95 straipsnis, 96 straipsnio 1 ir 3 dalys įsigalioja nuo įstatymo paskelbimo „Valstybės žiniuose“.

2. Šio įstatymo I dalies II skyriaus antrojo ir trečiojo skirsnių reikalavimai naujai steigiamoms įstaigoms įsigalioja nuo įstatymo paskelbimo „Valstybės žiniuose“. Veikiančios įstaigos turi būti akredituotos sveikatos priežiūros veiklai ir įregistruotos Įstaigų registre iki 1998 metų sausio 1 dienos.

3. Šio įstatymo 91 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys, IV dalies III skyrius įsigalioja Sveikatos draudimo įstatymo įsigaliojimo įstatymo nustatyta tvarka.

4. Šio įstatymo kitos dalys, skyriai, skirsniai, straipsniai ar jų dalys įsigalioja Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo įgyvendinimo įstatymo nustatyta tvarka ir terminais.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS
